

ובדי שלא נאריך לא נוכל לבאר עתה מקומם ומדרגתם איך הם עולים כל אחד ואחד בפרטות. סוף דבר כי הרשימו ד"א עולה בתחילת הלילה ונעשה בחי' א"מ על ראשו אבל הרשימו דמוחין דנוק' הנקרא רחל עקרה הבית הוא מסתלק בלילה ממנה ונכנס תוך גופא ד"א ממקום מולאו שלא בתחילה שהוא בחזה ד"א ושם עומד בתוך ז"א ומשם הוא מאיר אליה למטה ושם הוא עומד בבחי' מקיפו' אל רחל נוק' ד"א והרי ביארנו השינוי שיש בין היום ובין הלילה. ובזה נבא אל הביאור הג"ל כי הנה בכל היום אשר נשאר עדיין רשימו של המוחין תוך ז"ן הוא זמן תפילין דרישא ודרועא' כי מכה אותו הרשימו יולאים ג"כ בחי' תפילין אבל בלילה שאין שם רשימו לא ב"א ולא בנוק' כלל אז אין זמן תפילין לא דרישא ולא דדרועא. גם בזה תבין ענין התפילין מה עניינם כי דע לך שאין נעשין התפילין אלא מאותו הרשימו הנשאר מן המוחין הראשונים שנסתלקו אחר תפלה שקדמה וכאשר אנו חוזרין ומתפללים תפלה אחרת בשחרית חוזרין ובאין מוחין אחרים חדשים והם בחי' מוחין ממש גו רישא דז"ן ואז הרשימו שעבר יולא ונעשה בחי' התפילין ולעולם אין התפילין אלא מבחי' הרשימו שהיה מן המוחין של א' אתמול ואותם החדשים הבאים עתה בתפלה שחרית הם מוחין פנימיים ממש גו רישא דילהון ולכן אנו מקדימין להניח תפילין קודם התפלה כי התפילין הם מן רשימו דאתמול שנעשה בחי' תפילין וכתפלה באים אחר"כ מוחין חדשים פנימיים. גם לטעם זה עיקר מלות התפילין הוא צבוק בעת התפיל' לפי שאז יש מוחין גמורים אבל בשאר היום שאינם אלא מכה רשימו בלבד לכן אינה כ"כ מזה ויחובה כמו בעת התפילה.

ועתה (ג) לריך שנבאר ענין הרשימו הזה שנסתלק בלילה ובו נבאר ג"כ פסוק שימני כחותם על לבך כו' אשר בפסוק הזה והתיק' ביארוהו על תפילין של יד (ג) והוא דע כי יש חילוק בין ז"א לנוקבא כי הרשימו ד"א מסתלק ועולה על ראשו אבל רשימו דמוחין דנוקבא נשאר תוך ז"א ממש תוך החזה שלו אשר שם נתון לב ז"א ומשם יולאת הארת אל הנוקבא וכבר ידעת כי כל הארות שמאיר ז"א אל נוקבא כולם הם עד"ו ונמלא כפי זה כי נוקבא לא הפסידה כמותו וזהו ענין הפסוק שימני כחותם כו' והוא לשון שאלת הנקב' אליו שישימנה כחותם כו' פי' כי אלו המוחין הנכנסין תוך רישא ד"א הם מוחין עיקריים לפי שהם בחי' המוחין עלמין הנכנסין בו עם בחי' נה"י דאימא עלמה כנודע אבל מוחין דרישא דנוקבא הם נקרא חותם בלבד כי אינם רק הארת חותם הנחתם בה מן המוחין דרישא ד"א שהם מוחין עיקריים כנו'. והנה גודע כי ביום יש קירוב לז"א עם נוקב' לפי שיש בהם בחי' מוחין. אבל בלילה שהמוחין מסתלקים לגמרי שאף הרשימו מסתלק אז הוא זמן פירוד בין ז"א לנוקבא לפי שהבחי' שהיתה מקשרת אותם היו המוחין הנמשכין ונתנים ממנו אליה ועתה בהסתלקותם יש פירוד ביניהם ואז היא שאלת אליו ואומרת לו שימני כחותם כו' ופי' אע"פ שעתה הארקך מסתלק ממני עשה באופן שאותו החותם שלי שהו' הרשימו של המוחין שלי הנשאר בי ביום ועתה גם הוא מסתלק עשה באופן שתקום זה החותם והרשימו שלי על לבך וישאר שם במקום החזה כנ"ל ולא יסתלק לגמרי אל המקום אשר באו משם כאשר עשו המוחין שלך שנסתלקו לגמרי. אמנם ישארו על לבך כנו' וטעם הדבר הוא מפני רוב האהבה שיש לי עמך וזמ"ש כי עזה כמות אהבה. ואיני יכולה להפחד ממך לגמרי ולכן בהשאר אותו הרשימו שלי על לבך אז תוכל להמשיך לי הארה משם משא"כ אם נסתלק יותר למעלה ונמלא כי כפי זה שבלילה הוא זמן המעטת ז"ן שמתמעט' מגדלותם והוא חוזר בסוד ו"ק בלבד והיא בסוד נקודה בלבד ולכן התעוררות הדינים הם בלילה משא"כ ביום כי אף אחר התפלה שנסתלקו המוחין ואינו נשאר רק הרשימו בלבד עכ"ו אינם מתמעטים אבל נשארין בגדולתם ע"י אותו הרשימו. ומ"ש במקום אחר כי אחר התפלה הם מתמעטין אין הכוונה לומר מיעוט ממש אלא כיון שאין נשאר בהם רק הרשימו בלבד הרי זה נק' מיעוט אבל נשארים הם בגדלותם כל היום משא"כ בלילה ואז בלילה היא אומרת אליו שימני כחותם כו' ואז בלילה נמלאה היא יתירה עליו לפי שהרשימו של המוחין שלו נסתלק לגמרי אך רשימו דמוחין' שלה נשאר קיים בחזה שלו שהוא על לבו ומאיר בה משם.

ורגלה תיקף בהחלת הלילה מסתלק הרשימו שלו ושלח כנו' וכבר

נחבאר אלמנו בענין שכיבת הלילה כי זיוג של חנו' לילה הוא עם לילה לא עם רחל הנק' נוק' ד"א האמיתית ושם ביארנו ענין זה איך הוא כי הנה רחל נוקבא ד"א יש בה י"ם והספי' ה' שבה (ד) היא שורש עלמות שבה ואינה יכולה להשתרע ולהתחבר עם לילה אמנם הע"ם האחרות הבאים לה ע"י תוספת אלו הם יכולות להשתרע ולהתחבר בפרטות לאה וע"כ נגדלת לאה אחר חזות לילה בכל אורך ז"א כולו ע"י אלו הע"ם שלוקחת מרחל ושם כתבנו כי היה ס' א"ללי אס שמעתי ממורי ז"ל שבע"ס דרחל הם יורדי' בלילה בעולם הבריאה או אס שמעתי שהספירה ה' ה' היא יורדת ועתה אבאר לך אמיתות הדבר בלתי ספק ודע כי שני סברות אלו שמעתי' ממז"ל ושניהם הם אמיתיות והענין הוא באופן זה כי בחי' הלילה יורדת הספי' ה' דרחל בעולם הבריאה בבינה ה' העליון הנקרא היכל ק"ק דבריאה כנודע ועומדת שם עד אור הבקר וכל אותה חזות לילה יושבת ומזמרת וקוראת אל ז"א וז"ם אליהם אל דמי לך אל תחשב ואל תשקוט אל כנו' בפי לך לך דפי' ע"א וז"ם האחרות הם מתחברות עם פרטות לאה וע"כ נגדלת בכל קומת ז"א ונשארין כך עד אור הבוקר ובאור הבוקר מתמעט' לאה וחוזרת לשיעורה הא' בלבד ועומדת באחורי ז"א במקומה כנודע. ואז אותם הע"ם שלקחה מן רחל הם יורדות למטה גם הם בעולם הבריאה להחבר עם אותה הנקודה עלמית של רחל שירדה בחזות הלילה ואז אותה הנקודה ה' שירדה שם בחזות הלילה היא עולה עתה באילנות לפי שבתחילה דחתה אותה לאה שהיתה מתפשטת ולוקחת מקומה כנו' שם במקומו ועתה אשר כבר נתמעטה לאה כנו' אינה דוחה אותה ואז היא עולה למעלה באי'. גם ע"א יש בזה והוא כי ע"י עסק התורה ששוסקים ישראל הקמים אחר חזות לילה הם מוסיפים בה כח והיא עולה מעט מעט עד שנמלא כי באור הבוקר גמרה היא לעלות באי' אבל הע"ם ירדו למטה בב"ע כנו':

ודע כי הנקודה ה' ה' ה' היא בחי' הכתר שברחל והיא שרשית ושיקרית בה והט"ם האחרות הם התחמוטות שמן החכמה שבה ולמטה ואלו הם הבאים לה בסוד תוספת כמבואר אלמנו ועיין היטב בברכת למשומד' כו' כי שם נבאר דרוש זה היטב וגם בברכת המפיל חבלי סינה כו' וגם בדרוש א' של תפילת ר"ה בברכ' אבות וז"ע שם כי נראה שהוא הפך ממה שכתוב כאן אבל הנק' הקטנה לבדה היא היושבת דבריאה ועולה בברכת אבות ובהקדמתו (ו) ברכת אבות דשחרית דחול כתבתי הנלע"ד בזה והנה באור הבקר עלה הכת' לרחל ע"א' ושאר בלעד ואינה פרטות ירדו למטה בב"ע ואז אותה נקודה הכתר דרחל להיותה שרש רחל ועלמות' לכן בעלותה באי' יושבת עם ז"א פכ"פ ובפרט כי עתה נכנס בני אותו הרשימו שנסתלק ממנה בלילה כנז"ל וכמו שנבאר והענין הוא כי בלילה היא אומרת לו שימני כחותם על לבך כנו' שיואל רשימו דילה ועומד בחזה שבו ובאור הבוקר היא אל' כחותם על זרועך והוא כי בעלות ספירת הכתר שבה מן הבריאה לאי' וחזרת עמו פכ"פ כנו' הנה להיותה בחי' נקוד' בלבד ואינה פרטות שלם לכן מקום חזרתה הוא בזרועו השמאלי הנקרא גבורה לפי שכל עלמה של הנוקבא היא גבורה' כנודע ולכן היא מתקשרת עמו בזרועו השמאלי וז"ם מ"ש בזהוה ד'חמק אהער בלילה ואחיד לה לנוקבא בזהוה ובבוקר אז אהער אברהם כו' ונמלא כי בזרועו השמאלי עומד הכתר דרחל פכ"פ עם ז"א וע"י נאמר כחותם על זרועך כי היא נקשרת עמו בזרועו בחוץ ואיני בתוכו על לבו אבל על בחי' הרשימו של המוחין' שלה אשר יכולים לכנס תוך ז"א עלמו עליו נאמר שימני כחותם על לבך כי מקומו הוא נתון בלבד ד"א בפנימיותו ממש וישב שם עד אור הבקר וכשעלה הכתר דרחל ונקשר בחוץ כחיתם על זרועו אז יולא אותו הרשימו דמוחין דרחל מתוך פנימיות ז"א מלבד ממש שהוא כנגדה ויולא לחוץ וכנס תוך רישא דכת' דנוק' ד"א ושם משמש זה הרשימו בסוד מוחין של הנקודה ה' היא ואז בהכנס אותו הרשימו תוך אותה הנקודה אז נק' אותה הנקודה תפילין של יד פי' כי אותה הנקודה נקשרת בזיוע השמאלי ד"א במקום הקיבורת שהוא מכון כנגד הלב ממש כדי לקחת אותו הרשימו שלה העומד שם בפני' כנו' ואז נעשים בראשה בחי' תפילין נמלא שבצדך ז"א נק' תפילין של יד ובערך נוקבא נק' תפילין ש"ר שלה ממש ובה לא יקשה לך מאמרי הוזהר אס התפילין של יד הם תפילין דזרוע ז"א או אס הם תפילין דנוק' כי הכל אמת והם

הגרות וביאורים: (א) תורה חסד ד"ו ע"ב: (ב) ע"ת ל"ט ע"א: (ג) המונחת בזרוע ענד הלב. שם בע"ת: (ד) ס"י כתר כמבואר לקמן: (ה) פ' ס' כתר בלע"ל: (ו) לקמן ד' מ"ב: ©

ובכל נקרא' ע"ש ל"ה ד' ובח"ל חזרת לאה פצ"ש והנה היא ארוכה ככל שישור קומת ז"א ע"י ע"י שוקח' בהלואה מן החל כנ"ו וא"י מודעות עם יעקב כמנ"ו לעיל וכן ית"ל בע"ה:

ובחזרה

לגמלא ענין הלואה והאלה ומה ענינה הנה נבאר אלניו במקומות רבים שבחמלת אל' החל טוק' דו"ח שהיא ספי' מל' שב"ס דל"ו לא כאלה רק בבחי' נק' ה' בלבד והנק' היא היא דרשה ומליאות'. ואח"כ ע"י כניסת המזיון צו"ח נמשכין אליה בדרך תוספת ע"י נק' אחרות אין וכן נגזרת ועשוית בת י"ס שלימות וא"י יכולה להזדווג עם ז"א ומלא' כי שרש החל ושקרה אינה רק נק' א' בלבד וכל ה' נק' אחרות הם בסוד חוס' ואינה משרשה ומליאות'. והנה עתה אחר ח"ל לוקחת לאה לעצמה אלו ה' נק' ה' חוס' וע"י נגדלת כשישור אורך ז"א בהיותה אחר בלתי ומלא' לאה נגדלת ורמל מהמעמק והולכת עד ששחרת בסוד נק' א' בלבד אבל פחות מאח' ספק' שהיא דרשה ומליאות' בעת החל' אינה מתמעטת בשום חופן בשולם וכבר נת"ל שהתגר רחל מלביש רגלי לאה כדי שישפיק להם המיקום ההוא ולא תלמדך רחל לרדת למטה מן האילני' כנ"ל.

ובחזרה

לגמלא ענין הלואה והאלה ומה ענינה הנה נבאר אלניו במקומות רבים שבחמלת אל' החל טוק' דו"ח שהיא ספי' מל' שב"ס דל"ו לא כאלה רק בבחי' נק' ה' בלבד והנק' היא היא דרשה ומליאות'. ואח"כ ע"י כניסת המזיון צו"ח נמשכין אליה בדרך תוספת ע"י נק' אחרות אין וכן נגזרת ועשוית בת י"ס שלימות וא"י יכולה להזדווג עם ז"א ומלא' כי שרש החל ושקרה אינה רק נק' א' בלבד וכל ה' נק' אחרות הם בסוד חוס' ואינה משרשה ומליאות'. והנה עתה אחר ח"ל לוקחת לאה לעצמה אלו ה' נק' ה' חוס' וע"י נגדלת כשישור אורך ז"א בהיותה אחר בלתי ומלא' לאה נגדלת ורמל מהמעמק והולכת עד ששחרת בסוד נק' א' בלבד אבל פחות מאח' ספק' שהיא דרשה ומליאות' בעת החל' אינה מתמעטת בשום חופן בשולם וכבר נת"ל שהתגר רחל מלביש רגלי לאה כדי שישפיק להם המיקום ההוא ולא תלמדך רחל לרדת למטה מן האילני' כנ"ל.

מין ומשוררות הזוג והיא משתעשע בהם ואח"כ הם יורדות למט' לעסוק בתורה אחר ח"ל. ולרך לבאר מה ענין גדול השבח והעמל' הרבה והעמל' שהפליגו ר"ל בדרושים וכוונה פעמים הרבה לאין קץ במעלת מי שעוסק בתורה אחר ח"ל כמה כמו גדול עד מאד **ורגלה** ענין שבה העוסק בתורה אחר ח"ל הענין הוא זה כי הנה הזוג הנעשה בח"ל ה"ס וזוג יעקב עם לאה במבואר אלניו פעמים הרבה בענין ביאור ק"ש דשחרית וברדוש"י שכתבו לעיל ואמנם רחל הנק' עקרת הבית טוק' אמיתית דו"ח אין וכן זוג או וכמו שנבאר ענינה והיכן מקומה עתה בלילה כי ירדה אל הבריאה ושם היא עוקבת ושואלת לסי"ת על מורכב בית מקדש' וכמשי"ה קול ברמה ה' נשמע כו' רחל נזכרה על צנייה כו' וגם היא נותנת זמירות והודאות אליו כל הלילה בסוד אלהים אל דמי לך כנ"ו בזה פ' לך לך. והענין הוא כי רחל נק' אלהים ונק' אל ואינה שוקטת ושוקטת כל הלילה ותמיד משכחת אליו יתברך ובי"ה דברים אלו הוא צ' כי הגם נודע מ"ש ב"ס הפסוקים צ"ו וי"א על פסוק ותגזבו רחל את החרפים ובפ' עקב עטרה יראת ה' וע"ס הישג מאד כי שם נבאר איך רגלי לאה ועקבו' שלה הם נכנסו' ומתלבשים תוך כתר דרחל וכל מקום הזה הוא בשלים אמנעי דת"י דו"ח ומלא' כי ישור קומת לאה ורחל הם זו ע"י זו והתחללה מן הדעת דו"ח עד סיום נה"י שלו אבל הם בעמל' יותר ארוכות ובהיות משישור זה לפי שאם הכתר דרחל לא ה"י מלביש את רגלי לאה אלא שהיא מקומו למטה מרגלי לאה היו רגלי רחל לריבים להתפשט יותר למטה מרגלי ז"א ובהכרח היתה נכנסת בגבול שולם הבריאה ולכן נעשה הדבר הזה שכתה שלה לביש את רגלי לאה ולא יתברך מקום בפני עצמו אל כתר רחל וע"כ לא תלמדך להתפשט ולהכנס בשולם הבריאה אמנם העמוד בשולם הא"י והיו רגליה ורגלי ז"א ש"ס. והנה נודע שבהפלת ערבית הזוג הוא מעקב ולאס ולפי שבהיות לאה באחורי ז"א היא עד החוס שלו בלבד א"כ גם בחזרתה פצ"ש להזדווג עם יעקב אינה מתפשטת רק עד החוס דו"ח בלבד ואחר הפלת ערבית חוזר לאה למקומה אחר בלתי כבה"ל עם ז"א ז' ומלא' או לאה ורמל שתיין אחר באחור עם ז"א לפי שרחל עמדה עם ז"א אחר באחור גם בעת הפלת ערבית כי הזוג לא היה רק יעקב בלילה כנ"ו והנה אחר שנפלה עליו השיגם וההדרמה וכבר נבאר ענינה לעיל שהוא שהנה"י דאימא עם המזיון דו"ח אחר בתוס' משתלקים מו"ח ונכנסים בתוך טוק' דו"ח והיא לאה והסן זה. אבל אמיתות הענין הזה נח' בדרוש השופר. והטעם הוא לפי שמוחין נכנסין מעיל' לתחא ובחמלה פוענין בלילה ונכנסין בה אמנם דע כי לפעמים כאשר המזיון נכנסין להגדיל את רחל או מתערבות ומתחברות שתיין יחד רחל ולאה לפי שהנה אורך נה"י דח' הם ארוכות כשישור אורך ז"א כולו אשר אורכו באורך לאה ורחל אי"כ בהכנס הנ"ה תוך הטוק' לריבין הם להתפשט בשתי הנקבות לאה ורחל להיוחס מתלבשים בתוס' כי נק' א' לא תספוק להלבישם ואז כיון שהנה"י דאימא הם בח' א' בלבד אריכה א"כ בהתלבש' תוך לאה ורחל מוכרח הוא שיתחברו שניהם ויתערבו ויעשו פרט' אחד בלבד נכונה הקומה ע"י מה שנבאר אלניו בענין התחברות בינה עם תבני' שנעשות שתיין פרט' או וע"ס. **חבל** י"ש בזה הפרש א' כי אם שיקר הזוג בזמן ההוא לרחל או אעפ"י ששתיין מתחברות ויעשו פרט' א' ע"כ או לאה עומת בדרך הלואה והשאלה את הגוף ואת הכלים שלה לרחל כדי שתחזק על ידם ואז כל הפרט' ההוא נקרא בשם רחל ואם הזוג הוא בלילה או הוא להיפך כי רחל עומת ללאה בדרך השאלה והלואה את הגוף והכלים שלה להגדיל' ואז הכל נק' פרט' לאה:

אמנם עתה הוא זוג דלאה כנודע ולוקחת בהלואה מן רחל כמשי"ת. והענין הוא שעתה קודם ח"ל נכנסין נה"י דאימא תוך לאה להגדילה בהיותה עדיין באחור והם נכנסין מעט מעט והשלמת זמן כניסתה הוא בחצות לילה ממש כי אז נתפשטו עד סיום רגלי רחל ונגמר הכל להשפ' פרט' אחד כנ"ו

בהיות וביאורו (ו) נבאר לשון דרוש ה' דתפילין דשיקר המזיון הוא שמתלקים איך הרטבו נשאר כו"ן על הלילה וכללה מתלקים לגמרי. וענין שמתלקים דמזיון דו"ח עולם על ראשו ומזיון דטוק' עולם כו"ח כבוד או"מ. ומה נעשה מהם שאל"כ ביום נצבו בחי' הרשמי שלם נה"י חטין. ש"ס (ו) וענין ח"ל דל"ה תחילה ע"א מה ר"ל רש"ו זה וי"ל כמ"ס כ"ס ב"ח ש"ח שהעליות נקרא רשמי ותפילין הם בתפילות (ח) ובפ"ח הנוסח גם כיום ה' של השיטה (ח) כפ"ח וי"ל ע"ה כי רמה היא רחל הולאת מאחורי דו"ח המהוב ונמטה והוא כחי' חלקים ואחוריים דחלקים היא ר' ויולאת מאחורי דו"ח הנקרא מ"ה ועס ר' הרי מ"ה וכמ"ה לשמים נעשית מרה. וזה רחל מכה על בניה ר' משרב לרמו סכנינה כמשרב (כ) פ"כ עם (כ"ג) כ' ש"ן כשפר אמת וסולם דכ"ז ע"כ כ' י"כ [הקשו חכמי מערב וי"ל בדרוש ד' משרב הלילה אחר שאחר ערבית חזרה לאה באחורי ז"א ואינה חוזרת להיות פצ"ש עם יעקב ככל אורך ז"א עד אחר תולת לילה. וכשר בניגולים ס"ה מוכח כי לא חזרה באחור. וקודם היות היתה עם יעקב פצ"ש לתפלה מתחזר דו"ח ואחר תולת נחאריה עד לאה כנזכר' וענין מ"ס ע"ו כס' תו"ח דק קמ"ב ע"ב (ד) ענין תו"ח דג"ה ע"ב דק וק"ח ע"א מה ר"ל אויפה מנח' לאה לרחל וכן לשיך וי"ל טעונה היא ש"ס השפעת מזיון מעיל' לתחא או העלונה אויפת מנח' לתחזרה ויש השפעת מזיון מתחא לעילת וזו התחזרה חב"ד שלה נעשה נה"י לעלונה מנח' שבהחמטה אויפת מנח' לעלונה כו' (ה) משרב תו"ח דק ע"ב ע"א דה' ונכוח מוכר' כי טלמ' משועות הן א'. שנקודה השפירית שהיא מלכות של רחל ירדה לבריאה כו'. שכתר רחל היא היורדת בבריאה. ג'. כי ע"י נקודות הנאות לה בסוד תוספת הם היורדים לבריאה דלא כירכ ס"ה דהנין דהשמעה השיטה כמו הראשונה והלשון לא משמע כי בחופן דמנח' שפ"ג שמושי' ונעיל' דק ע"י ע"ד בתחלת העמוד מנח' רחל ק"ה שמושי' אחרונה (וכן כפ"ח ס"ב משרב חיקון תולת) ובת כו"ל דע כי שני כפרות אליו משמעי' ממורי וי"ל ושיטה הם אמיתית עיי"ש וענין תו"ח ל"ו ע"א ל"ו ע"א ל"ו (ו) וכפ"ח ה' נוסח חני"ו (') ע"ד ח"ה א' ששמוד הכי שירי לכו.

דודם יעלנה מזכר שאון אל מקומה הראשון אללו בעולם האלף :
והנה כמה שביארנו יתבאר לך כמה דרושים ומאמרי הי"ל
 מו' שגראים כסותר' זה את זה כי הגה בזה' לך לך
 ובהרבה מקומות נתבאר שאחר ח"ל הקב"ה משתעשע בנשמותיהן
 של לדיקים שבעוה"ל העוסקים בתורה בח"ל ובמשה' חברים
 מקשיבים בו' ובמ"ח מהו' משמע שבחיל הוא זמן זיוג עליון
 דזיון ובמקומו' אחרים משמע כי זה הזוג דחיל הוא זיוג דח"א
 ולסיבם זו הוא הסוס ועלם ועשה מעשמו שלא ע"י מעשה
 התחטוים ותפלתם והרי ג' מקומות ונ' סותרים זה א"ו אך
 כמה שנת"ל שלשתם הם אמת כי בבחי' רחל שירדה למטה בבריאה
 ואין לה זיוג עם בעלה ו"א אמרו שהנה הם משתעשעו בנשמותיהם
 של לדיקים ושומעים קול העוסקי' בתור' בח"ל. ובבחי' לאה
 המזדווג' עם יעקב אמרו כי זיון' מזדווג' בחיל וגם זה נקרא
 שעשוע עם הנשמות כנ"ל בתחילת דרוש זה כי הוא ענין
 עלייה הנשמות בסוד מ"ן אל לאה ולהיות כי יעקב ולאה הם
 אחוריים עלמנו דח"א כמבואר אללנו כי לכן נק' לאה עלמא
 דאחכסיה' לכן הזכירוה בשם זיוג אר"א חלל **חבל** אינו חלל אלא זיוג
 יעקב ולאה כנ"ל (ה) סכלל העולה מזה הוא שגריך האדם להתנהג
 באופן זה שנבאר ועי' ביהיה חובב למעלה ונחמד למטה ומושיבין עליו
 חוש של חסד ביום ויהיה נקרא מכלל בני היכלא דמטרות' קדישא' :
וזה ענינו הנה בתחילת הלילה כשרונה לישן ואמר הם' שנסדר
 בע"ה בענין ברכת המפיל חבלי סינה כי ויטוין שענין
 הסינים הוו תכליתה היא להעלות נשמתו בסו' הדורמיתא כדי
 שתהיה נשמתו בסוד מ"ן כדי לזווג לאה עם יעקב אחר ח"ל כי
 קודם חלות גם לאה עומדת באחור כנ"ל. וכשיוקם בח"ל אז אינו
 יכול (ב) להעלות מ"ן ולכן יכוין אל הבחי' האחרת של רחל לפי
 שאז ממש אחר חלותו יורד' בעול' הבריאה כנ"ל ואז תעשה שני
 דברים הא' הוא ענין הבכור' בעת חלות ממש על חורבן הבית
 לפי שאז ממש היא עת ירידתה מן האלף אל הכריאה והקב"ה
 בעלה ו"א יושק כחרי מפנים והיא מבחוך כנ"ל וישתף עלמו בלעז
 השכינס שהיא זו הנקוד' השרשית של רחל שירדה למטה ויבכה כמו
 חזי שעה אז יתיר על טרוף רחל וגיירושה וגלותה ועל חורבן ב"ה כי
 כל זה נעשה ע"י ענותו ולכן לריך שיכוין באופן זה שהנה ע"י
 ענותו נרמנו שיפלו הנשמות למטה בקל' ויתעברו טוב ברע
 כנודע ולסיבה זו הוכרח' רחל הנו' לירד למטה בגלות ולכנס
 לבית ירד' כדי ללקח ולהוליא משה אותם הנשמות וז"ל אל גנת
 אנו ירדתי כי והבן זה מואר. וגמלא כי ירדת רחל בח"ל היתה
 לסיבה הנו' ואנו נרמנו כ"ז בענותו ולכן לריך האדם לבכות
 ולהשתתף בלערה זה ובפרט מי שירדע שהוא נמשך משורש נשמת
 קין בן אדה"ר אשר וזממת הנחש מתרבה בו והנה בזהוהמא' היא
 נעצתין נילולות הנשמות ואדם זה ירו במעל יותר משאר בני
 אדם ומורי ז"ל מואר הזהירנו בזה. ואחר שעשה בזה זה מיד
 יקום ויעסוק בתורה עד אור הבק' וגם בזה יכוין שהוא ללורך
 רחל כנו' וכמו שנבאר וז"ם דהמט' שהיה עוסק בתורה בשירות
 ותשבחות כל ח"ל לחת עזר וסווע אל השכינה שהיא רחל הנו'
 ואל סודר הזה רמזו בזה על פסוק ולא אמר איש אלוה עוסי
 נותן זמירות בלילה. והכונה היא שתכוין לתת נחת רוח אל רחל
 העומדת בבריאה כי כמו שבחיל הראשון' היתה לאה הולכת ונתקנת
 עד נקוד' ח"ל ואז מזדווגת עם בעלה בן בחלות אחרונה של הלילה
 רחל הולכת ונתקנת בכה ועסק התורה של בני אדם התחטוים.
 ובעת עלות השחר נמלא' רחל מחוקנת כדי שחובל לעלות בהפלת
 שחרית בעולם האלף ותזדווג עם בעלה ובלי ספק שהמכוין לכל
 זה שנת' הנה הוא נק' באמת שובינא דמטרות'א. ובזו תבין
 שבת העלום שהפליגו לספר בוו' בשבת מו' שעוסק בתורה אחר
 חיל. ודע כי העיקר הוא שגריך להשתדל בכל כחו לעסוק בתורה
 כל חנות לילה עד שיעלה עמוד השחר וילך להתפלל ולא יפסיק
 בשינה כלל ודבר זה אין למעלה ממנו אבל אם אין באדם יעוב'
 להיות עבוד כל חנות אחרונה של הלילה אז יקום ממש בחלות ויבכה
 על החרבן כמו חזי שעה כנ"ל ואח"ך העסוק בתורה שעה אחרת ותכוין

לשני השניות הנו' ואח"ך תחזור לישן ויבלד שתחזור ותקום כמו חזי שעה
 קודש עלות השחר ותחזור לעסוק בתורה באופן שקודם שיעלה עמוד
 השחר תהיה מתקשר עם השכינה רחל הנו' וכאשר הגיע עלות
 השחר אשר אז עלה השכינה עם דודה באלף' כנודע הנה מלאוהו
 שגור ונתקשר עמה בסוד בני' היכל' דמטרות'א ותעל' אותך
 עמה בעת עלותה בהפלת השחר וז"ם אעירה שחר אני מעורר
 השחר כי העיקר הוא שיהא נישור בעת עמוד השחר וכבר נתבאר
 אללנו ענין זיוג אחר הנעשה בעת עלות השחר בסו' למנחת על
 אילת השחר כנו' בזהה כמה פעמים וע"ם והבן זה היטב ולריך
 להודרו בכל יולתו לקום בחלות לילה ממש וסנה אם הוא בלילי
 הקיץ הקנדים אף כשיוקם משנתו יהיה קרוב לעמוד השחר אל
 החום לעסוק בתורה באותה שעה רק שתעשה סדר הדכיה כנו'
 ואח"כ אם ישאר זמן תעסוק בתורה ויזהר מאד שלא תהבטל מזה
 אפי' לילה א' כי הוא ענין רב התועלת. סכלל העולה מכל זה הוא
 כי נתבאר לך אך כמה גדולה ונפלאה מעלת אדם העושה כסדר
 שאמרנו שיכוין אל הווינו הנעשים בכל יום מתחלת תפל' ערב' :
 עד סוף תפלת המנחה ואין ס' שיועד לבין כל זה על אמיתוהו
 גורם שהווינו הנו' נעשים ע"י ממש ואין קן ותכלית לשכרוואין
 למעלה ממנו ויהיה מכלל אותם הלדיקים הנזורים למט' ודבריהן
 מתקיימים למעלה ומאין ואילך נבאר כל הטובות דרך פרט :
אמר הטוב הזה עד עתה נתבאר דרוש סולל בכל ס' הלילה
 ועתה נבאר הפרטים על הם' ונחלקם לב' חלקים החלק
 הא' כמה שקודם שיהיה החלק הב' כמה שאחר ח"ל בקומו מן
 השניה בחלק הא' כמה שקודם שיגיה דע דרושים רבים לאמרו
 לי בענין זה ואכתבם כל א' בפני עלמו בלתי עירוב. ובראשו'
 אזכיר סדר הענין ואח"כ נבאר הטוב שגריך לבין בו :

דרוש ה' ז) בסדר הענין בקלרה הנה תחילת ויחא' ברכת
 המפיל (ה) ואח"כ תקרא ג"פ שמע והי'
 ויארר וביארר כוונת ק"ש זו נבארה לקמן בע"ה אמנם ראוי
 שג"כ תכוין בה כמו שנתבאר בק"ש דשחרית ולא תחסר בה שום
 כונה כלל מכוונת ק"ש דשחרית וזלתי באוהם מקומות הפרטים
 אשר דבריהם תלוקים זה ע"י. כיוד הנה בני' שמות ה' אלטי ה'
 דבק"ש דשחרית ביארנו שם היה דע"ב ואהיה דיווין וסויה דע"ב
 (ו) חבל בק"ש זו לריך שתכוין אל ג' היות דע"ב דיווין גם במלת
 לעולם ועד תכוין בו תחילה מה שנתבאר בק"ש דשחרית. ואח"כ
 תכוין אל מה שגבא' בק"ש בכוונת הר"י אשר יש בו שהם
 ע"ב וקד"ם והמ"ם סתומה של לעולם ותכוין בכל הכתוב לקמן
 בענין ק"ש זו דומן השכיבה ובמלת ובשערך תכוין כי ר"ת וס"ת
 כי' כמנין שם הויה והנה לריך שתכוין שיהיה עושה נשמך מרכבה
 אללו הרמ"ח תיבין שיש בק"ש זו ושנשמך מתלבשה בהם כדי
 שעל ידם תעלה נשמך לרקיע לפני אדוניס ית וכדי להשלים מספר
 הרמ"ח תיבין לריך שטרם שתתחיל הק"ש תאמר אל מלך לאמנו אל
 תכפול ג' תיבות פ' אלהיכס אמת כנודע שאין בק"ש רק רמ"ה
 תיבות ויכוין שפ' שמע ישראל (ז) יש מ"ב תיבין כנגד שם בן מ"ב
 אבגית"ך כו' ויכוין שהוא עושה את ראשו מרכבה אל שם בן
 מ"ב הנו' ושראשו מתלבשה בו לעלות למעלה ע"י כנו'. ובפ' והיה
 אל שמעו תשמעו שיש בה ע"ב תיבין עד מלת ושמעו ויכוין בהם
 אל שם ע"ב היולא מפסוק וישע ויבא ויע' וישעה ורעותו וגו' ויש
 עד בטנו מרכבה אל שם ז' והם מתלבשים בו כנו' ויכוין כי מן
 ושמחם עד סוף פ' והיה אם שמעו יש חמשים תיבין ויכוין להלביש
 גופו מן בטנו ולמטה עד סיום הגוף בסוד ג' שערי בינה הרמזו'
 כאן וז"ם מבטן מ"י יאל הקרח ובפ' ויאמר יכוין שיש בה ע"ב
 תיבין ויכוין להלביש תרין רכין ויסוד דלילה בשם בן ע"ב דיוסע
 ויבא ויע' שהוא נרמז ג"כ כאן בע"ב תיבין שפ' זילית :
והנה כוונה זו נבארה בשלסי תיקון ע' דף קל"ג ע"ב ע"ש
 ותכוין שאלו הרמ"ח תיבין הם רמ"ח איברי דבורא ותכוין
 לחברם עם נוק' הנק' מטה שהיא המלכו' ולכן אח"כ תאמר פ'
 אלו הנה מעטו שלשמה כו' כולם אחויו חרב בו ג"פ בכל פעם
 יש בהם ד' תיבין ובג"ש יש בהם ששים תיבין והם הם' נבזרים
 עלמס

הגהות וביאורים : ז) ג"כ בדרוש ה' ד"ה והנה : ה) כפ"ה מסיים בזה"ל אך מה שכתבתי לעיל נלע"ד יותר לחייה עכ"ל היינו שקודם השרשית יורדת
 בבריאה וכן לקמן שורה מ"ה כותב מעורר אשר נקודה השרשית יורדת בבריאה : ט) כפ"ה הנוסח כנודע : י) כי היא עומדת בחוץ ונחיתה
 ממקומה בגלות : יא) ועיין מ"ח דף ל"ו סוף ע"א וע"ב : יב) שאל דמי לה ולא תחרוש ולא תשקוט. כתי' : ח) הרב תו"ח כתב בדע"י ע"א וז"ל ואשר
 כי וז"ן דב"ן דב"ן דמ"ה הם נקרא יעקב ולא שהוא סוד אחוריים כנודע של היום שם וז"ן דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן וזוה מה שכתב [לשיל שורה] וז"ל
 שנעשה שלא ע"י מעשה התחטוים שזה לא שייך כ"א בזיוג דאב"א ש הוא למעלה באו"א כמ"ס הרב ז"ל כשגר ל"ד פ"א ע"א חלל זיוג דיעקב ולאה הוא זיוג
 דפכ"ס הוליד זה נעשה ע"י התחטוים : ב) ס"א אינו לריך וכן הוא כתי' : ג) ס"א כעת היות וכן הוא כתי' : ד) פ"ה ס"ב ופ"ה ופ"ה ופ"ה ופ"ה ופ"ה ופ"ה ופ"ה
 מק"ש שעל המטה : ה) עיין ד"ש דף ס"ד סוף ע"ב ד"ה ובענין ברכת המפיל ג"כ א"מ כל כוונת אלו אינם שייכין בשבת וזלית כוונת אלו כתי' דר"ק : ו) וס'
 וס' כנודע כסידור הרב ע"ש וזה"ה והוא כס' ע"ש : ז) וכפ"ה פ"ה מק"ש שעל המטה איתא מן ואכתה יש מ"ב תיבין וכן הוא האמת :

כנו' בחד' נשא קמ"ב ע"ב וכו' וזו נקנת בחנו' האחרונה של לילה ע"י עסק התורה שפוסקים החתומים בעיה' ומקשים ומתקנים קישוטי מעינותיה. ואח"כ תכין בשם א' קדוש של ע"ב שמות דרוש ויבא ריש והוא אל"ד ותכין כי שם זה הוא כבוד הלידה של לאה וגם שם הוא עולה בני' עם כללותו כמנין לאה ולר"ך שכתבין כי בחנו' עדיין לא היה כך והוא למעלה בפסוק על חומותיך ירושלים כי המזכירים את ה' אל' דמי ל'כס ותכין כי אז היה ברה"ט אל"ד ועתה נהפך ונעשה אל"ד כבוד הלידה כנו' :

ד"ע כי פעם אח' ח"כ שמעתי ממו"ל סדר המזמורים הנ"ל בצלוחין זה כי לדוד מזמור ל' הארץ ומלוואה אין לאומרי אלא אחר מזמור של יעקב ה' ביום לנה כי והנה סימן מזמורים אלו הוא כך כי בליל החול סדרם הוא בא"ל פתחו שם כאלו תערו' כי יעקב ה' ביום לנה ל' הארץ ומלוואה ובליל ר"ח סימנם כל"ה שם כאלו פתחו לה' הארץ ומלוואה אלהים יחננו ויברכנו הללויה אודה כי בכל לבב והענין הוא כי אם הם לילי ר"ח או ימים שאין בהם נפילה אפי' אין לבט' ולהחלבל על החרבן וגם אל' כל המזמורים והפסוקים אלה יתחיל ויאמר מזמורים אלו ע"י בל"ה בלבד ואח"כ יפסקו בתורה :

ג לר"ך שחזר שחזר שכבר גמרה כל המזמורים של הללויה אודה ה' כי לר"ך שכתבה בכל לילה על עונותיך ותבקש מחילה מלפני ית' ולכן אחר שחזר מזמור הללויה כי חזר מזמור של בבה אלו כי כולו בכיה ותחינה ובקשה ואח"כ חזר עד אנה בכיה בזיון ומספר בירושלם תקום תרחם ליון ותבנה חומות ירושלים ואח"כ תקום ממקומך ותלך לתקום אחר לעסוק בתורה עד עה"ש כנו"ל (ד) וכשהחזר עד אנה בכיה בזיון כי לר"ך שכתבין בזה כי ליון היא כבוד רחל וירושלם כבוד לאה ותכין להמתיק את שתיקה מנבורותיה. והנה לאה עומדת מן החוה ד"א ולמעלה ורחל מן החוה ולמטה והנה האורות הניתנין אל רחל הם מן האחרונים ד"א שהשמים עליו הם שם מ"ה ואחריו והם ריבועו הוא בני' ק"ל בזה האופן יוד. יוד הא. יוד הא וכו' יוד הא וכו' והוא כמנין **ע"ד אלה** גם מגיעים אל' אורות המגולות ביסוד דאימא אשר בהיותם למעלה כנגד לאה הם אורות סומים והוא בח' ההבל היו"א מן היסוד הסוף דאימא והוא מילוי הוי"ה דס"ג שהוא **בני' ל"ז כמנין בכיה** וזהו עד אנה בכי' הכונה לומר ששמים הם חסריים מן רחל הנק' ליון שני מיני אורי' הנו' שהם **בני' עד אנה בכיה** אלו נעיקים אלו ית' שער אנה תמשך בכיה זו ברחל על חסרון האור' האלו והשפע שלה אשר שניהם עולים עד אנה בכיה' שהם ק"ל וז' ומלת ליון כבר נמ' צמ"א. וכנגד לאה אחר מספר בירושלם כי האור' המאירים בלילה הם האחרונים דיסוד אבא המאירים בלילה כדוד כי שם הוא בחי' משה המאיר בלילה כמבואר אצלנו במחז"ל כל המהלך

ד"א בא"י בו והוא רבוע דהיי"ה דע"ב דיו"ן והוא בני' קפ"ד כמנין **מספ"ד** והענין שהאורות שלה שם קפ"ד נשפך למספד שהוא תמורה האור שהוא בני' קפ"ד. ומעם היות' ירושלים הוא כי לאה היא למעלה אחריו הפני' ד"א ממש ולכן יש לה הארה נמשכת מן הפני' וכבר ידעת שהארת הפנים היא שם אל במלוואה שהוא קפ"ה כבוד ב' שמות אל במלוואה והם ש"ע נהורין דאנפין עלאין כדוד ולכן תכין כי ג' אופיות ירש מן ירושלים הם בני' אל' אלף למד והם רי"ו ונ' אופיות שלם מן ירושלים הם בני' ש"ע נהורין שהם ב"ם אלף למד והרי החכמו' ג"פ ג' שמות אל במלוואה שמקומ' בהרין הסומין קדישין ובחוטם אשר בחוטם והרי' נמ' טעם למס ירושלים היא בלילה ואחר שזכרנו עד אנה בכיה בזיון ומספר בירושלים אנו מתפללים אלו ית' תקום תרחם ליון כנגד רחל ותבנה חומות ירושלים כנגד לאה והסוכה אשר שם שני היסודות דאו"א חזיר בהם ותקום לשמיים מנפילתם וז"ש תקום ת"ק מ"ו כי ת"ק הוא אחרונים דאהיה דיו"ן אשר הם בני' הקמ"ד חסיר מ"ד שהם חסרון אופיות הפשוטות והבשאר הוא ת"ק וגם מלוי דהיי"ה דע"ב דיו"ן בני' מ"ו והו' **ת"ק מ"ו** תרחם הסייב רי"ו ש"ע צביר אחר אופיות' הויה כמו שנתל' בס' השכיבה ושם נתבאר אחר כונת אבגית' כי ע"ש וסוכה היא שניי' ג' רי"ו אלו **תרחם** ליון ותבנה חומת ירושלים שהם רחל ולא

הגהות וביאורים : (א) כתי"י הנוסח וזה ושל"ו א' : (ב) כשפ"ח הישן נכתב שם א"ה ונכתב בלוח העשית כפיך הספר שזה שיד' לפס"ח ואין לו שיכות בלחן עכ"ל ועתיק אותה הג"ה סה וז"ל ח"מ לב' ג"ע השבן זה כי יש יותר מן ק"ב תיבות ובנ"ל מלחתי כתיב פסח ויכין אל' פ' קלין דרמחא שילחא שילחא עכ"ל : (ג) עיין פ"ח ויטין במק"מ פ' שלח פי' רמז' : (ד) כשפ"ח כתי"י אשר ה' אל' הרב ש"ש וזה"ל מלחתי כתיב פסח ויכין אל' פ' קלין כתיב כסם הרב ר' אברהם גלחתי וז"ל המשכים ללמוד והור' לישן נשמתו מיילת עליו ואחרת נתני' ד' כידי לא אוכל קום כי הנשמת אחר שמתלמה למתלמה כתי' הלילה לא החזור עוד למעלה עד בלילה האחרת והיא הולכת ומתפשטת כעוה"ל וכל הלילות שיהלום האדם אחר לחות לילה רובם אין כסם ממש מפסם מהכר לנו כהט"ו משתו יתום ולא יחזור לישן אלא יפסוק בתורה כשירים ובחשנות לאל ית' עכ"ל :

הוד ועל אלה שהם ו"ק הנק' אלה חשכו עינינו. או תכין ג"כ אל ס"א כבוד אלה אלהיך ישראל כי על אלה חשכו עינינו. ואח"כ חזר פסוקי ישעיה כס"ו ס"ג והם הבט משמים וראה כי אלה אבינו כי למס תפתנו כי למעזר ירשו כי ואח"כ פסוקים שבס' ס"ד והם ועתה ה' אבינו כי אל תקטוף כי ערי קדשך כי העל אלה כו. ואח"כ חזר פסוקים דנחמה שבס' ס"ב והם על חומותיך ירושלים כי ואל תתנו דמי לו כי נשבע ה' בימינו כי כי מחספיו יאכלוהו כי. ואח"כ חזר ג' פסוקים אלו והם אלה תקו' תרחם ליון כי כי ראו עבדיך כי בונה ירושלים כי והרי נשלים עיני תיקון רחל :

ואח"כ תתחיל בתיקון לאה ותאמר לדוד מזמור לה' הארץ כי כל המזמור וכשהאמר שאו שערים ראשיכם תכין שעתה סקב"ה נכנס בג"ע להשתעשע בגשמו' הגדיקים כנ"ל וז"ל שאו שערים ראשיכם ויכין כי בחיליה אומר והנשאו שם עלי' יסוד ומלכות שהים שני אופיות ו"ה של ו"ה נשאו ו"ה נשאו ואח"כ אחר וכו' והוא רמז אל ו' עלאה תי"ת וזהו ש"ו ו' (א) ובפסוק ישא ברכם מאת ה' וזקקה מאלהי ישעו ויכין אל שם הויה בא' משנים עשר זירופים אשר נרמז בס"ת יהוה וזקקה מאלהי ישעו הויה. גם יכין בזירוף א' מ"ב זירופים בני' וגם וולאת מס"ת וזקקה מאלהי ישעו זה והוא הויה ואח"כ חזר מזמור כאלו תערוג על אפי' שני מזמורים אלו מיוסדים בעינין חשק ותשוקת המלכות לעלות עם דודה שהוא הת"ת וגם ישראל בניה הם בתשוקה הנזכר ויכין אל הכוה שבעין קלין דרמחא הוא איילתא עלאה וז"ש כאלו תערוג (ג) ובס"ח חסדו ובלילה שירה עמי תכין בא' מ"ב זירופ' הויה והוא והויה ובפסוק אלה אברהם יכין לתקן המלכו' הנק' אלהים אשר היא נקנת תיקון אחר תיקון כי החילס היא אלהי מן אלהים ואח"כ ניתוסף עליה אות ו' זהו עלי' על א' ואח"כ ניתוסף אות מס וזהו אדרס"א אדר ס' והרי נשלמה בשם אלהים מלא וז"ש עד ביק אלהים ופי' אודה אותה ופעלה אותה עם אופיות אלהי וי' הנו' עד שיחזרו עם אות מס ותעשה בית אלהים. ואם הוא באותם לילות שבין פסח לעשרת שהם ימי הספירה שבין באומרך אצבור בדין אדרס אל מספר ימי הספירה שבין מ"ב כמנין אדרס. ואח"כ יאמר מזמור יעקב ה' ביום לנה כי כולו ותכין בני' הויה דמלוי הויה שיש בזה המזמור כמו שביארתי בס' הפלת שחרית כביאר זה המזמור ותכין כי ע' תכין סבזה המזמור סם ע' קלין דרמחא איילת' כנ"ל כמזמור כאלו תערוג על אפי' כי ותכין כי ר"ת יעקב ה' ביום לנה בני' יכין שסודו יהוה אלהים או ג"כ אהיה יהוה אדני וכן ר"ת ונפלו ואנחנו קמנו בני' יב"ק ואנחנו קמנו ונתעודד ר"ת בני יב"ק יענו ביום קראנו ר"ת יב"ק. גם תכין כי ר"ת ונתעודד יהוה הושיעה המלך הוא א' מ"ב זירופ' יהוה והוא ויה"ה ואח"כ חזר מזמור אלהים יחננו כי והענין הוא כי אחר אשר השכינה תערוג כאלו כי וענה אותה כמזמור יעקב ה' ביום לנה אז אנו שואלים על עלמנו אלהים יחננו ויברכנו לנו אלו ישראל החתומים. ודע שבמי העומר תכין בכל תיבה ותיבה ובכל אות ואות מן הגוגעים ומיוחדים לאותה הלילה כנו' בדרוש ס"ה וע"ש. ודע כי כוונת אלו המזמורים הם ענין וזוג לאה ועיבורה ולידה כבוד ותקם כבוד לילה כי וזכור זה היטב ולכן חזר מזמור הללויה אודה ה' בכל לבב כי כל הזמון כולו ותכין כי יש כמזמור זה ב"ב אופיות אלפא ביתא כדוד ולכן אחר שפסקים המזמור תכין עוד בה אופיות מנלפ"ך אשר בהם נשלמו כ"ו אופיות' של אלפא ביתא כי אלו הם בחי' יזיר הולך כד"ו אופיות' אלו והבן זה. גם תכין בה אופיות מנלפ"ך שהם שם א' קדוש השולט אחר ח"ל כזכר חוזה פ' שלח לך וגם תכין אל ג' שמות הנו' שם והם באופיות זה (ג) **כר"ך סעפה יאעוצה** כי שם זה יולא מה' אופיות מנלפ"ך כנו' והענין הוא כי בח"ל הראשונה נקל' לאה בכל איברים וכולם הם גבו'. ודיעין כבוד מה שביארתי פ' בא ד' ל"ה ע"ב כבוד נערה ונער וכמו שסודותיך לעיל שכתבין ברה"ט נפלה נערה ראשית נער שהם ש"ך כחות הדיון כמנין נע"ד ואחר ח"ל היא מתחמקת כבוד וז"ל אופיות' שהם מנלפ"ך ה"ג כנו' בני' וירא דק"א ע"ב כס"ח. וענין ה"ג אלו הם בית רחם האשה יסוד ענה

שמן חג דרוש תיקון הצות פי על ש' הכותת ופרי עין חיים ששון עז

השנה וכו' יע"ש ודי בזה ועיין עוד מ"ש בקונטרסי פתח עינים כמות עומר ופנת ר"ה יע"ש .

י שם ותקוין כג' כו"ת דב"ן שיש בזה המזמור כמו שביראחי בסדר הפלת השמר בביאור זה המזמור וכו' לעיל דרוש א' דאחי יושבי ביתך שלאחר העמידה דף מ"ט ע"ג ולע"ד ל"ל מה ענין טנה זו כאן שהרי שלמה ב"ן אלו הם לעלות הסמיות מבי"ע כנ"ו שם ובדרוש ג' דנפילת אפים ובע"ה שט"ל פי"א כלל ז' ואם עדין לא עלו העולמות עד זמן התפלה שאו עולים ב"ע כד' חלקי הספי' כנ"ו לעיל דרוש ד' מדרושי הלילה איך אנתנו מכוונים בהם וי"ל דאיתו לעלות עתה אלא הם לעוררם אל הכבוד שבעת התפלה בעת אמירת המזמור יענך ה' יבררו ועלו עם נשמות הדיוקים למל' דאחי' .

יא שם אלהים יתנו וכו' תכוין בכל חיבה ובכל אה אהות הנוגעים בכל לילה כנ"ו בדרוש ספירת העומר לק' סוף דרוש י"א מדרושי עומר יע"ש ושם כתבתי באורך סגולות נפלאות באמירת מזמור זה ב"זור המטרה יע"ש .

יב שם וכוונת אלו המזמורי' הם ענין זוג אלה ועבודה ולידה בסוד ותקם בעור לילה וכו' וזכור זה היטב וכו' אמת דלרין לזכור זה דל"ע דלרין אפשר להיות כל אלו בחי' יחד זוג ועיבור ולידה בכל לילה הלא בכל לילה הוא בחי' זוג תמי' לעשותה כלי ולא לנרד עיבור ואולדה דזוג להולדה אינו אלא ביום בעת ועיבור ונפילת אפים כנ"ו לעיל דרוש ג' ודי ודרוש ח' יע"ש ועיין בע"ה שט"ל פי"ו ובס' רוק"ק ד"ן יחיד י"ב יע"ש כ' עיין מה שכתבתי לעיל סוף דרוש ה' דחזרת העמידה אהת ה' איך הזוג דלאה הכוללת דכ"ד שעות נעשה הזוג להולי' ז"ל ולא' בעת ועיבור ודחל כנ"א ואיך כתב כאן דזוג זה דלא' הוא לעיבור והולדה בלילה ועיין עוד מה שכתבתי לעיל דרוש ג' מדרושי הלילה אהת כ"א ודרוש ח' אהת ד' יע"ש ועוד כתבתי לעיל דרוש ח' מדרושי הלילה ד"ה ועתה וכו' דלרין להבין מכיון דזוג דז"ן ויעק"ד הוא ביום להוליד אי"ב למה זה נאמר לנו הזוג ביום וי"ל הוא לאו משום פרטותא הים מותר ועיין שם יתיר באורך בזה .

יג שם כי אלו הם בחי' לז"ר הולד ככ"ז אותיות אלו והבן זה ע"כ עיין בע"ה ש' טנח"א פי"ג ושל"ה פי"ג ובכ"מ איך כל העולמות נבראו ע"י כ"ב אותיות וגם כל הנשמות של כנ"א ובאדם הקינים כל כ"ב אותיו' האל"פ ביתא ובאורך מבורא כ"ש רוק"ק בחי' דרוש ח' בענין חממת הכרת הפרטוף יע"ש .

יד שם גם הכוין אל ג' שמות והם באופן זה כל"ך סעפ"ה יאשז"ה וכו' כנ"ל וכו"ס נפל בספרים ובחוב ואשז"ה ועיין בסוד לכתב שר שלום זל"ה וי"ל יטוין כג' שמות אלו והם יולאים מהו"ה ואחי"ה מנלפ"ך באופן זה הו"ה ואל"ף דאהיה ולפ"ך דמנלפ"ך מפורש"ה הם אמר הכותב בשון פי' יאשז"ה בשם זה י' ש' בו ג' אותיות דהו"ה ובשם סעפ"ה י' ש' בו ה' דהו"ה הרי הו"ה ואל"ף דאהיה הוא האל"ף דשם יאשז"ה ולפ"ך דמנלפ"ך הוא אהת ח' בכל שם מג' שמות הנז"ל והם לדי' בשם יאשז"ה ופי' בשם סעפ"ה וכ"ס דכל"ך הרי לפ"ך ופשוט) ופי' סה"ן דאהיה והו"ה ככ"ף ומ"ן דמנלפ"ך בסמך ולע"ד באופן זה ב' הסי"ן מתחלפין כב' עיינין באותיות אח"ע והו"ה ככ"ף שאמריה והמ"ה בלתי"ך שלפניה והנ"ן בסמך שאמריה באותיו' אי"ב עכ"ל ובס' פע"ה דרוש ג' דהצות כחוב באופן אחר והוא מההברים והוא מהסד זל"ה ואין לסמוך רק על דברי רבינו מוכרחו דסמך רבינו הארי' זל"ה אה ידיו עליו כמ"ס כש' בגלגולי' בסופו דע"א יע"ש שההברים לא הביט חממה וזה כראוי יע"ש אח"כ ראיתי מפרש בזה ר"פ שלה לך דק"ד ובס' מאמרי רש"י ד"מ שכתב ח"ל לרין להביא אהת כג' שמות כל"ך סעפ"ה יאשז"ה עכ"ל ועיין שם כפ' על הוהר מ"ס סה"מ וי"ע שהניח דברי מוכרחו ז"ל וכפי זה נשאל לנו להבין מנין ילא לו מפרש דג' שמות אלו יולאים מהו"ה ואחי"ה ומנלפ"ך אח"כ ראיתי כס' מקדש מלך בפירוש על הוהר שם שהביא חס' משנת חסידים יע"ש וא"כ לע"ד נשאר כספק אם כחוב זה בסוד לכתב ש"ש זל"ה ועיין בס' נהר שלום ד"ה ליה גם בעיני יפלא ובדפוס החדש ד' ז"ל גם

בעיני יפלא איך כח"ד מצניחים על דברי ספרי שאר המקובלים ענין ח"י ומ"ח וכיוצא בדבריהם מעורבים ומיסדים על שאר תלמידי הרב ז"ל אחר לא סמך ידו עליהם ואין ראו לסמוך כ"א על דברי הארי' ז"ל וחלמירו מוכרחו ז"ל עכ"ל וע"ש .

יז שם ובחי' זו נתקנת בחלית האחרונה של לילה ע"י עסק התורה שעוסקים התחתונים בעו"ה ומקשטים וכו' עיין לעיל דרוש ד' מדרושי הלילה איך נעשית עוד פעולה אחרת ע"י עסק התורה והוא שעולה כתר דרחל עד אור הבקר מזביראש לאחי' יע"ש ובדרוש ה' דהפילין ובע"ה שט"ל פי"א ולרין להבין כפי זה נמצא חיוב מוטל עלינו להיות קמים בחצות ברגע חלוח לנרד קשיתי לזה המזדוגת עם יעקב בחצות וגם לנרד עליה כתר דרחל כנ"ו ואם אין ביכולתו לעמוד איך נעשה הענין כנ"ו וגם איך מתיחס תפילין כל שאינו קם בחצות דהנח' התפילין הוא ענין עליה פה דרחל באור הבקר ונקשר בזרוע שנאל דז"א כנ"ו לעיל דרוש ה' דתפילין עיין מ"ש לזה לעיל סוף דרוש ד' מדרושי הלילה אהת כ"ט יע"ש (עיין בנהר שלום ד' פי"ו ע"ב והחדש דע"ו כמה החמיר בזה דלרין האדם לחוק אהת עמנו לקום בחצות לנרד גדול הוא לו שלא יסלטו בו החי' וכל רעת האדם הבא לו באה מזה יע"ש וס' יעזרו כיר"ה) :

יח שם לעסוק בהורה עד עלות השחר כנ"ו ע"כ לעיל דרוש ד' מדרושי השחר יע"ש ועי"ש ללא בחיוב רק אם תוכל ואם רוצה לישן אח"כ אין בך כלום והוא ליה כאלו ישן ביום רק שיקום קודם עמוד השחר כמו חגי ששה יע"ש כ' ובס' נהר שלום דפי"ו ע"א והחדש דע"ו יע"ש .

יט שם כי לזיון היא כנגד רחל וירושלם כנגד לילה ע"כ ובע"ה ש"ך פי"ט כתב דלזיון וירושלם הם יסוד ומל' דנוק' ועיין להרב דב"ש ד"ט שאלה כ"ד ח"ל שאלה בס' המצות פ' שופעים דרוש ח"י נשים כתב שאלה נקראת ירושלם ורחל לזיון יע"ש ובס' הסנוות דרוש נעילת יו"ט כתב שזיון הוא יסוד דנוק' וירושלם היא מל' דנוק' יע"ש וא"כ בערך זה היה לרין שאלה נקראת לזיון ורחל ירוש' שהיא מל' חשו' יען שאלה היא ממל' דאי' והיא כולה דינים לך נק' ירוש' וכמו כן במל' דרחל עכ"ל (ש' הירח פי"ג שלי"ה) ודע דיש כמה מאמרים בזה וכמה בחי' משמשים בשם אחד והוא דבחי' לזה נקראת בשם ירוש' וגם יסוד בכל מקום נקרא בשם ירוש' בין יסוד דז"א בין יסוד דנוק' כנ"ו בע"ה שלי"ב פי"ה ש' הפסקות תהלים סו' ו' וכן בחי' מל' נוק' דז"א הכוללת נקראת בשם ירוש' ומל' שבה עממה ועיין בס' אמת ליעקב דמ"ל אהת ק"מ וקמ"ה וד' פי"ב אהת לז"ו ז"ל מה דמל"ט דנוק' רחל לפעמים נקראת בשם ירוש' מיירי בבחי' הארות הבאות לרחל דרך אחו' דז"א דרך הנק' אלהים חיים משו"ה נק' ירוש' דהיינו לין ומדרושינו זה איך נראה כן וי"ע ועיין עוד בע"ה שלי"ב פי"ג ופי"ד איך ארץ ישר' נק' רחל ולא דוקא ירוש' ועיין ש"מ פי"ה .

כ שם רחל הנק' לזיון ע"כ לעיל באהת הקודם ועיין לק' דיסוד דרחל נק' לזיון נקודה הפני' שבה .

כא שם ומלת לזיון כבר נת' במ"ה ש' הפסוקי' סו' ו' ד' קמ"ט : שם אחריים דיסוד דאבא המתארים בלחה כנודע וכו' כמבואר אגליט במאמר רח"ל כל המהלך ד"א בארץ ישר' וכו' סו' מאמרי רח"ל במס' כתובות יע"ש לק' דרושי פסח דרוש ג' לעיל דרו' ב' דעמ"סוד ד"ה אלהי אברהם וכו' שעה"מ פ' סופ"ט :

כב שם תרחם הם ג"פ רי"ו שיש בלז"ר ד' אותיות או"ה כמו שנת"ל בסדר השכיב' וט"ל לעיל דרו' הליל' דרו' ו' דרו' י' בסופ' .

כג שם תומה חילונית כמבואר אגליט בסוד ליל האשפת רבש בענין תומת וכו' לקמן דרושי סוכות דרוש ו' ודרושי ר"ה סוף דרוש ג' ע"ה שלי"ה פי"ג .

כד שם כעדע אגליט ענין מוכב היחודים האלה מה ענינם כש' רוק"ק שם ד' :

כה שם והם ג' שמות אלהים שנגרן כמבואר אגליט וכו' עיין בע"ה שכת"פ פי"ה מב"ש ד' קב"ד ש' הפסקות פ' וי"ב ש' הסק' דח"ן דרוש ה' .

כו שם אמ"ש מלאחי כש' רוק"ק וכו' לקום בחצות לילה לרין כמה תנאים וכו' שיהיה שימורוהו לסתעורר לעמוד ג"כ לבחי' .

גם ז'ל מה ענין מדר הכונה של המו' עם הפרשיות הכתובים
 ונתונים בבתיים למה לא נכתבו שמות המו' דעמ"ב פתחם
 תוך תפילין מה ענין הפרשיות אלו ולמה נשאו חשי' דמארי
 פתחא לחיות נכתב בו ומי כעמך ישראל כנו' בנח' בנח' ברבות ד'ו
 כן שמעתי מקסים פי' מ"ש בזה לק' דרוש ו' אות א' יע"ש .
 ׀ עם ופתח לריך סנכאר ענין הרשימו הזה שמחלק בלילה
 וכו' פי' היטב במ"נה"ש והחדש רמ"י דל"ח בהקדמת המעביר וז'ל
 הצריך לפנינו גם כתב במ' הכו' בדרושי תפילין ובע"ה סכ"ט
 פ"א ובס' השמות פ"א ובס' מ' ובס' ע"ת ד' ה' כי בלילה
 מחלקים מן ז'ו' ומכל הפרו' דאז' המו' של יום שפבר ויורדים
 לבי"ע לברר בידורים ועולים עם הצוררים כד' תלקי תפילין שחרית
 ז'ל מ"ש לפי' כי בלילה (לק' דרושי הלילה פ"ב) מחלקין המו'
 מו"א וכנסים ומתפשים בנ"ק כנ"ל ומ"ש לעיל וכו' יע"ש
 קמנו משם והיא הקדמת רבת התועלת ופי' לפי' אות ח' מ"ש
 פי' תו"ח ד'קנ"ח פ"א וד' ל"ח רפ"א .

ח עם והנה חקך בהתחלת הלילה וכו' וכבר נת' אצלי בפנין
 טכית הלילה כי וזו של מצות הוא עם לאח (לק' דרוש
 הלילה דרוש ד') וכו' ושם ביארנו ענין זה כי הנה רמל עוק' דו"ח
 יש בה י"ס והספי' העשירית שבה היא שורש פלמות שבה וכו'
 (פ"ח סל"ד פ"ב כלל ח') ושם כתבנו כי היה ספק אצלי אם
 שמעתי ממורי ז'ל שהט"ס דרמל הם יורדות בלילה בפולס
 הבריאה או אם הספי' העשירית היא היורדת ועתה אבאר לך
 אמתיות הדבר וכו' וכן כתב רבינו בע"ה סכ"ט פ"א יע"ש ואח
 דשניהם אמת דבין הט"ס יורדין ובין הכתר שהיא הנקודה השורשי'
 יורד אלא שהם בזמנים שונים חס ער מצות זה אחר מצות לפ"ד
 נראה דרבינו כאן עוד סתם הענין דאין כל הט"ס הטללות שבה
 יורדים רק הט"ס מלכיות דט"ס כוללות שבה ופי' לק' דרוש ב'
 דעמידה ד"ה אמר הכותב חיים זכו יע"ש באורך פ"ח סל"ז פ"ח
 גם דע דנחי' הכתר שבה הטללה ויורדו הט"ס העולים עם
 לאח ויורדים באור הבקר כנ"ל הכל הוא בנח' אחר ולא בנח'
 הפנים ופי' בע"ה סל"ד פ"ב כלל ח' וס"ס הסמ"ש ופי' מה שכתבתי
 באורך בזה בקונטרסי ס"ס ח"ב בשכ"ט פ"ח יע"ש אות ט' ובוזה
 נמצא לעולם הכתר הוא צרופ שמאל דו"ח בסוד קשר של
 חפי' ואינו יורד למטה כנו' לק' שם והוא בנח' הפנים וכן כתב
 הגמ"ה בס' פו"ח בדרושי ר"ה יע"ש .

שם מ"ש ושם כתבנו כי היה ספק אצלי אם שמעתי וכו'
 או אם שמעתי שהספי' העשירית היא היורדת פ"ב
 פי' עשרית עלמטה למעלה שהיא הכתר כנו' לקמן נשמך
 ופי' מ"ש לק' בצאות י' .

ט עם כי פי' פסק התורה שפסקים ישר' הקמים אחר מצות
 דנו' והיא עולה וכו' (פי' לק' סוף דרוש ו' אות א' ונראה
 שהוא מולתו יע"ש) וכן כתב לק' בדרושי הלילה דרוש ר' יע"ש
 זריך להבין מה ענין שמיטה חלל הר סיני מה ענין לימוד התורה
 כאן דנחי' זו דמל' היורדת בלילה ונשא' הכתר שלה בסוד קשר
 של חפי' צרופ שמאל דו"ח וט"ס שלה פוליס באור הבקר כנו' ל'
 אין זה אלא בבחי' תפילין שהיא בנח' פנימי' דנחי' דאז' שהוא

באז' דאז' דנחי' דנחי' דאז' כי מצות חשי' היא מצות מעשית
 והוא בבחי' כנו' בע"ה ס"מ פ"ב וס"ג וע"ה שם סכתב רבינו
 דכל בבחי' דבור ותפילה הוא בפני' וא"כ אין יבא בבחי' לימוד התורה
 היותר גדולה שהיא בבחי' הפנימי' לתקן החי' ולעלות את התל'
 דאז' דנחי' החי' וז' דגדולה כחה של לימוד התורה אשר היא
 עצמות הגרמ"ח כנו' בנ"ש בהקדמת התרי"ג לתקן ולעלות את
 המל' דנחי' החי' בנח' המעשה דקטן נחלה גדול ופי' מ"ש
 ב"פ סכ"ט פ"א בזה יע"ש לק' דרושי תפילין פ"ב אות ו' עוד יש
 ללמוד ממ"ס רבינו פי' פסק התורה שפסקים ישר' הקמים
 וכו' מבין נראה דאין הדבר תלוי להמכוכים בתפילות דוקא ועליה'
 להטיל חיוב לקום בחזות ונאמר דלס לא קם בחז' אין טייך לטין
 במ' התפלו' שסרי לא עלה פי' הכתר דטק' דאז' כן אלא בכללות
 כל ישר' וכלם גוף ח' וזה פשוט ועל כולם לקיים מצות הנחת
 תפילין אפי' שלא קם בחזות פי' לק' עוד בסוף דרוש דק"ס שע"ה
 אות נ"ט (פי' בזה ח"ג רכ"ה דמי טיש בו בחי' נשמה הוא
 הקם בחזות יע"ש) .

אצלינו וכו' עם בראש סרקון ובס' מאמרי רז"ל דיו' ע"ד
 ועי' בס' נהר שלום הקדמת המעביר ומשם תבין ותחכיל איך
 הוא הנהגת העולם בכל יום ע"י תפילותינו בחי' אב"ח דאז'ו
 היום שעומד בו ובנח' פכ"פ דיום הקודם ובנח' זווג לו' דיום
 תמול שלשום יע"ש ועי' ג"כ לעי' בדרוש לצית דרוש ב' אות
 י"א ושם כתבתי קצת מהקדמה הנו' לצורך כונת הצית יע"ש .
מ"ש כמבואר לק' בע"ה לק' במרקון ודרוש שינוי התפילות
 ושם שאר הציונים בזה .

ה עם ובאר מה שביארנו בסוד טכית הלילה וכו' לק' דרושי
 הלילה דרוש ד' ודרוש א' פו"ח עם ב"ש כי הנה נת'
 אצלינו כי בכל חפ' ותפ' נכנסים מו' כי הענין אינו כפשוטו
 וכו' לק' דרוש שינוי התפילות דנ"ט ושם הציונים ופי' מ"ש לק'
 דרוש ו' דק"ס אות ב' .

ך עם ולפולס אין התפילין אלא מבחי' הרשימו שהיו מן המו'
 על התמול וכו' (לק' דרושי ר"ה דרוש ו' דל"ה פ"ב אמר
 הכותב חיים וכו' טעם אחר) ואין להקשות דאיך התפילין נפשים
 מהרשימו דיום הקודם מבחי' הדבור אשר המשכו בק"ס ועמידה
 דאין בחינותיהם שים כנו' בע"ה ס"מ פ"ב ופ"ג דכל מצוה
 שהיא בדבור הכל הוא בפנימיות הטלמות וכל מצוה שהיא
 במעשה הם וברכותיהם הם בבחי' ד"ל דנחי' המוחין הנמשכים
 בק"ס ועמידה בבחי' הפנימיות דחי' כנו' בסוד ובדרושי ר"ה
 דרוש ו' ג"ס ד' ח"ן פ"א הכל הוא לתשלוס בחי' התפילין והוא
 דלריך שחרת תח' מ"ש רבינו לק' בדרוש תפילת השחר בסדר
 התקין דד' תלקי המעשה דרוש ג' דתחי' נתקן פי' יפנה ויטול
 פנימי' וחיו' דנחי' הפשיה וכן פי' לצית קטן וגדול נתקן פני'
 והיו' היו' וכו' יע"ש באורך פ"ד טעמאר לתקן פי' הדבור
 פנימי' דנחי' דבריאה השיך לבחי' מעשה שסרי כל בחי' חיו'
 ופנימי' דנחי' הוא השיך לתקן פי' מצות מעשיות ובס' עוד
 ענימי' וחיו' דנחי' דבריאה ואח"כ פי' אמירת סדר הק"ס
 והעמידה הוא ברור ותיקון מה טעמאר מפאת המעשה באז'
 עפי' התפילין של ראש לא נתקן רק חיו' דנחי' דאז' ונשא'ר
 בה' פנימי' דנחי' פי' הק"ס והעמידה וכן פני' וחיו' דנחימיות
 דאז' ופנימי' דנחי' דאז' הנו"ל הוא לתשלוס תלקי המעשה
 וגדול כח הדבור נמצא שמיש דנתקן ג"כ פי' הדבור היותר תמור
 בחי' מה טעמאר מפאת המעשה ובה מתורן דאין ממנו דיום
 הקודם שהוא מבחי' הדבור מהרשימו נעשה תפילין על היום הזה
 דאין זה תימאר דאפי' שהוא מבחי' הדבור מ"מ הוא מבחינתו
 פנמו של חיו' המתייחס אליו ודוק כי קצתו ואם הרצא לעמוד
 על ברור הדברים אלו פי' הטיב לק' בדרוש ג' דתפי' הפחר
 ובאר שלום דל'ו סע"ב ומכס תבין סדר תפילת הטלמות איך
 מלבשים זה לזה וז'ל והנה ידוע כי כל הטלמות יש חיו' ופנימי'
 כוללים כי בחי' יש אבי"ע דנחי' מלביש לאבי"ע דנחימי' וכל
 ח' נחלק לחי' ופנימי' כי ב"ע דאבי"ע דנחי' דאז' נק' חיו'
 דנחי' דאז' והם מלבשים לאז' דאבי"ע דנחי' וזה האז'
 נק' פנימי' דנחי' וכולו בכללותו נק' חיו' לאבי"ע דנחי' דאז'
 הפומד לפנים ממנו וכן ב"ע דאבי"ע דנחי' דאז' נק' חיו'
 דנחי' דאז' והם מלבשים לאז' דאבי"ע דנחי' דאז' הנק' פנימי'
 דנחי' יע"ש עוד עם ד' ח"ן טע"ה וז'ל הנה דרוש ב' דתפילת
 שחרית עם דרוש ו' מדרושי ר"ה הם ח' והם בפני' דנחי'
 דאז' שהוא באז' דאבי"ע דנחי' דאז' כי מצות תפילין שהיא מצות
 מעשית שהיא בבחי' היא בבחי' דנחי' דאז' וכו' יע"ש .

גם ז'ל דאין מהרשימו רמו' דיום הקודם נפשו תפילין של היום
 הוא איך הוא משבת לחול ומחול לשבת וז'ל כן פי'
 במ"ש ד' כ"ה סע"א ד"ה היחודים וכו' והחדש דיו' ז'ל כי הספס
 הנמשך לאבי"ע בכל יום באשרי ובתפילה לרוד ובקוה אל ה' אינו
 מהצוררים שפלו בצאות היום אלא מהצוררים של יום הקודם וז'ל
 מו"ח לשבתות וי"ט ומהם לחול ומכללו לפרטו פכ"ל (ח"ח דל"ח
 רע"ח) . **ובענין** הנהגת חפי' בר"ח אחר תפילת מוסף פי'
 בנ"ה ט"ד כ"ה פ"ב ר"ה ופל מ"ש מעב"ח וכו' וז'ל פ"ב ד"ה
 והנה וכו' והחדש דיו' שכתב שאין להניח רק במנחה דיום ר"ח
 ולא בשאר היום יפן דנחי' הרשימו דתפי' מוסף אין מחלקים
 יע"ש הוראת שעה דל"ה פ"א

שמן ה'ג דרושי תפילין פי' ער ש הכונות ופרי עין חיים ששון יב

דברי חלמים חיים (לק' דרוש ב' דעמידה אות ב' מ"ט) ופיין
לארבע הג' מה שהארץ בדרוש זה קחתי משם, שם והנה
באר הבורק פלחה הכתר דרמל באז' וכו' לכן בפלחה באז'
יושבת עם ז"א פכ"פ ובערט כי פחה נכנס בה אותו הרשיע
וכו' הנה מכאן נראה דהפילין הו"ן הם באז' ולקחן בפרקין
פחה דתפי' של יד בנרי' ושל ראש באז' פיין לקחן אות כ"ז
דברי רבינו בזה גם ז"ל דפ"ח סמ"ח רפ"ג עם כתב רביע
דחפילין של ראש הם דבריאה שלם קרין לכמות כסלית יע"ש
(פיין כס' תו"ח דק"ו פ"ח) מ"ש וזהו מ"ש בזהו דלמק
פחה דלילה פ"כ פי' עלות השחר ומ"ש ובבורק התפילין
אברהם ר"ל בפת נן התמה שאח"כ גמור — מ"ש שימי
כוחם של לכן וכו' פיין לק' דרוש ז' באופן אחר —
י"ב שם ואז אותה הנקודה הכתר דרמל וכו' בפלחה באז'
יושבת עם ז"א פכ"פ וכו' פי' פכ"פ בדרוש ד"ה ואז
לפי ז"א ממש רק לזכר הפנים בקבורת וגם זה בבחי' נקודת
הכתר דבחי' דהחו' ולא דבחי' פנים דנקודה דפנים לא זה
מורוש ד"ה לפולם כל' לקחן בדרוש עמידה ראש דרוש ב'
ופיין כפ"ח סל"ד פ"ב כלל ח' והסמ"ט שם ט' רפ"ח סל"ד ופיין
שם בקונטרסי ש"ס אות י' מ"ט (לק' אות לג) (לק' דרוש
ז' אות ח')

י"ג שם והנה מן פראוי היה וכו' גם האשה תחמיב בתפי'
כדמיון הטק' וכו' פכ"ח פ"ז פיין כפ"ח סל"ד פ"ח וז"ל ובה
חבין למה נשים פטורות מן התפילין כי אין לרמל בחי' אורות
מק' שהם כוד התפי' כמו שיש לישקב וכו' וז"ל סמ"ט זה פס
הס"ל שהרי רמל טק' ד"ה יש לה תפילין והם בדרוש שמאל
ד"ה וטעם דתפילין הם בחי' מקי' כנ"ל בפרקין ופיין ש"ס
פ"ט ובכ"ח פוד פיין בשט"ו פ"ב וז"ל כשורר בינה במל' בסוד
הפילה של יד נשארה בסוד מקי' וכו' יע"ש פכ"ח תפילין פ"ב
(ז"ל דאין זו הטק' דבחי' האשים כ"י ל' שיניחו תפילין דבחי'
טק' זו היא בחי' טק' ד"ה פלמו דבחי' נקודה ד' כטעם ובחי'
טק' הנקודת פי' גשים היא טק' הן' דבדרי הימים נקודה
חמשה כנ"ו כס' מנ"ט דפ"ל פ"ו ופיין בנהר שלום ד' פ"ב והיה
הנקודת ביה"כ דוקא יע"ש ופיין לק' דרוש ח' דיה"כ ופיין
מ"ש בקונטרסי ש"ס ת"ב סל"ד פ"ח אות י"ג יע"ש

י"ד שם ופלחה נקודת הכתר שלה למעלה וכו' פי' פסק החורה
של התחומים ששקפו פ"כ פיין לפיל בחות ט' בזה .
מ"ש וגם פי' הנרכה של להניח תפילין פ"כ (פיין כפ"ח
ש"ט פ"ב ובגמר שלום ד' פ"ב דמטות מפשיות הם בחי'
אור פטוה והברכה אור מקיף יע"ש) פיין לקחן בדרוש תפילת
השחר בשמן מנחת ד' תלמי המפשה יע"ש דרוש ב' וי' דפי'
הברכה של המטה נמשך אור' יע"ש

טו שם גם נת' וכו' במטה המפשה וכו' לתת בהם מנח
אוחו הרשיע (של יוס) שפבר בחי' תפי' לילה ודילה ואח"כ
ע"י מטות התפילה והק"ש בחיים מו' אחרים ואינם מו' של
התפילין כנ"ל פ"כ פי' דפל יו' ד' תלמי מנחת מפשיות ישנה
ויכול וז"ל ותפילין נתקן בחי' החי' ושל יד התפילה והק"ש
הוא בחי' מו' דעניניות לטורך האוג הו"ן בשים שלום כס' לקחן
בדרוש תפילת השחר ובדרוש ק"ש ובס' פו"ת ופשוט
טז שם גם נת' אך התפי' של יד וכו' עם בחי' המעט שלה
ג"כ שהוא קשר של תפילין של יד כמבואר אצלנו באדר"ז
ש' מאמרי רשב"י ד"ד יע"ש באורך פ"ח סכ"ה פ"ב כלל י"ג
עו"ת ד' מ"ה פכ"ח תפילין פ"ח .

יז שם כמבואר אצלנו בהקדמת ביאור אדרת האזני וכו' ש'
מאמרי רשב"י שם דנ"ו פ"ג פ"ח סכ"ה כלל י"ג מ"ש כי ד'
פרשיות דתפילין ש"י הם ממו' דמו"ב דאור' וכו' פיין לפיל דרוש
ב' ד"ה ופיין וכו' סמ"ט אחר ש' מאמרש"ב תקוים ד"ה פ"ג
יח שם ובאר פחה פנין שאר הט"ס דרמל שידו בנקב בדי"ט
וכו' הנה מכאן משמע שבאר הבורק יורדים לבי"ט ובסו'
פו"ת ד"ה ובס' פכ"ח בדקדמה משם נראה דכלילה יורדים
הט"ס דמל' לבי"ט ולא עוד אלא שגם ג"ר ד"ה יורדים לבי"ט
בליל' ופי"ח סל"ד פ"ב כנ"ל א' ומתקין נראה דבחי' הג"ר ד"ה
מסתלקים כלילה ועולים למעלה בראש ד"ה ובבורק חורים
כסוד (ואז)

י טס ודע כי הנקודה הה' כנ"ו היא בחי' כתר שברמל והיא
שריית וכו' כמבואר אצלנו נתבאר' בכ"ח כפ"ח ס"ח פ"ו
ושם בקונטרסי שמן ששון ח"ה שאר הציורים בזה, נמצא כאן
רבינו בל' לסגיד לט מ"ט לפיל מזה כי נקודה הי' יורד
למטה פד אור הבורק היא בחי' כתר שבה ומ"ש ופיין הטב
בברכה למשומדים (לקחן דרוש ו' דעמידה) כי טס נז'
דרוש זה הטיב פירוש דסם גילה סוד אחר בענין זה וז"ל שם
ואמנם פ"ח ביארט כי זה הנקודה הבאה עושרת במל' בפת
אזילוחה היא בחי' מל' שבה וכן בפת פנים התחומים הט"ס
פלפוחה הם שמתלקים ומה שנסאר בזה היא נקודה מל'
התחומים שבה (כסמ"ט מחייתין דקמי לפיל בפרקין) האמנם
לא פלגי כי האמת הוא שלא נשאר בה רח נקו' הכתר שבה להיות
תוריעה פליונה ואין הפגם מגיע בה אמנם פשוט דכין שמתלקים
ממנה פ"ח תחומות דהיי' הוא שגם סמרת הכתר שנסאר בזה
נמשך אור מלך ואין נשאר בו רק בחי' אור מל' דכתר שבו כלבו
ובפרך זה ח"ה שהנקו' הנשארת היא המל' שבה ר"ל מ"ל דכתר
שבה אבל האמת הוא שלא נשאר בה חלה נקודה הכתר וכוור
הקדמה זה ובכר ביארט בדרושי התפילין וכו' יע"ש נמצא מזה
דאפי' הסוד היורד איש כל הי"ם שבו חלה בחי' מל' דכתר
שבה וזה פי' שמשך שלא נשאר בכתרה רק המל' והוא היורד
למטה בברי' כלילה זה נראה לפ"ד כונח רבינו ופיין בס' שולח
תמיד דה' פ"ח ובפ"ח ט"ב ספ"ג ושל"ד פ"ב כלל ט' (לק'
דרוש ב' דעמידה אות ב')

י"א שם וז"ע שם כי נראה שאח"כ הפך וכו' ובהקדמת ברכת אבות
כתבתי הנלפ"ד פ"כ פירוש דברי רבינו הם כן וז"ע שם כי נראה
שאח"כ היפך ממ"ש כאן דסם כתוב שהנקודה הקטנה לבדה היא
היושבת בבריאה ושולה בברכה אבות וכלן כחבנו שהם ט'
ובהקדמת ברכת אבות (לק' דרוש ב' דעמידה) כתבתי הנלפ"ד
בה וז"ל בקטור שם דכתר לפולם איש יורד למטה ומה שירד
הוא הט"ס תחומות ואפי' הט"ס אלו הוא באופן זה דלוחס
הט"ס בפגמם המלכות דכ"ה מהם נפשים בסוד נקודה ח' והיא
היורדת אמנם הט"ס שצט"ס הגו"ל נשארים למעלה וזהו המל'
דמל' שירדה נמצא שהם ט' והם נקודה יע"ש פוד פיין לקחן
דרוש זה ד"ה ומפחה וכו' וק"ו לרוב תורת חסד ד' כ"ו
מ"ש בענין השמחות אלו שכתב רבינו בכל אלו המקומות לישב
ואני לא זכיתי בו ולפ"ד לסי פסו דברי רבינו הם פל כסו
הוא פלמו מהציורים הסכרים בכל מקום מתישב הכל כמו שיראה
האורה וכמו שכתבתי לפיל בשמחות וז"ל כס' חו"ח שם ונבוא
להבין המבוכה שיש בענין ירו' הח"ל בצי"ט שבדרו' ד' מדרושי הל"ל'
כתב ח"ל שהנקודה השמחית התחומה והיא המל' של רמל
היא היורדת לבריאה (כן כתב רבינו לתוך דמל' דט"ס שבה
בעמטה היא היורדת ולא הט"ס פלמה לקחן דרושי דעמידה
דרושי ב' ד"ה אחר חיים וכו') ופיין לק' בסמוך בלשון זה
ופ"ח משפתי שכתב דרמל היא היורדת לבריאה בחלות לילה
(אלו ב' שמחות כסר תי' רבינו כאן בפרקין זה קודם מנחת
זה אחר המנחת) ופס"ח אחרת שמפתי כי הט' הנקודות הבאות
לה כסוד תוספת הם היורדות למטה בברי' אבל הנקודה השמחית
ח"ה לה ליד בברי' בשים אופן יע"ש (פי' הכתר שבה) ובדרוש
ה' דתפילין כתב שכתב שלה יורד בחטת לילה ובאר הבורק
פולה לאז' וזה נמשכים המו' דתפילה וכן כתב בדרוש ו'
מדרושי הלילה כי זה הנקודה השמחית יכולה לפמוד עם ז"א
פכ"פ בכל עת וזמן (גם זה מתורן דנקודת השמחית או שאינה
יורדת היא דבחי' פנים ובחי' הנקודה השמחית היורדת
שהיא הכתר הוא דבחי' האחר וכן כתב רבינו בסו' פו"ת דרושי
ר"ס ופיין שם האמ"ח ופיין מ"ס באורך בקונטרסי ט"ס בשכ"ט
פ"ח יע"ש) עור י"ל שמה שאינו יורד הייט הט"ס שכתב ומ"ל שכתב'
הוא היורד כס' בברכה למשומדים שכתב רבינו ובדרוש ב' דברכה
אבות כתב כי הכתר שלה ח"ה שירד בברי' אלא הט"ס שלה
וע"ש במ"ח שמה שירד ממנה הוא נקודה ח' דוקא הייט מפני
שמה שירדים מן הט"ס שלה אינו אלא הט' מלכו' של הט"ס
שלה והם נפשים נק' קטנה כלולה מו"ד חמ"ס בח"ה שמת"ל
שבמל' הם היורדות בצי"ט פכ"ל וברואה ירא' בכת' מקומה' הט"ל
שכתב רבינו ולא נשאר שום ספק וכל דברי רבינו דקו יחדו

שמן חג דרושי הלילה פי על ש' הכונות ופרי עץ חיים ששון

ולא טעים טעמא דמותא יע"ש כמה החמיר על האדם לרריך לקום בחצות עוד שם לרריך חקף לסדר כל סדר ברכות השחר יע"ש ובענין נט"י בלוחו זמן הואיל דלא שליט רוח מאכאבא חין לרריך להקפיד שלא לירך ד' אמות בלא נט"י וכן לברך ענט"י עיין באורך להרב דברי שלום ד' י"ד שאלה מ"ח ודס"ד ע"ד יע"ש חו"מ דקל"ג ע"ב (לק' אוח ג"ט) :

חין שם וכבר נח' אלגינו ענין זוג אחר הנעשה בעת עלות השחר בסוד למנחת וכו' כהבחי מה ענין זוג זה של אילה השחר לעיל דרוש ג' דק"ט אוח י"ב יע"ש :

נב שם ולרריך להזדרז בכל יכולתו לקום בחצות לילה ממש וכו' ש' הלקוט"י שיר השיירי דקמ"ד יע"ש לעיל אוח ז"ן ושם הלוויין השיירי גם כאן ועיין לקמן סוף דרוש ח' דחצות התנאים להיות זוכה לקום בחצות ועיין ג"כ בש' רוח הקדש ד"א ע"א וי"ב ע"א כמה יזכה האדם לעלות נשמתו למעלה בכל לילה למ"ן לבאר העליון ועיין לעיל אוח כ"ח מ"ש עוד כהבחי בדרוש החפילין דרוש ה' אוח ט' שאם אדם לא קם בחצות איך עולה הטוק' בלא קריאת התורה אחר ח"ל וכן איך מתקשטת לילה בחצות כנו' לק' דרוש חצות וי"ל שנטשה ע"י כללות כל ישר' הקמים ולומדים בשם כל ישר' וזה הטעם לרריך לו' קודם כל לימוד לשם ימוד וכו' בשם כל ישר' עוד י"ל כי אעפ"י שמאדו לא עלה הטוק' דז"א דפרכות הגם מבחי' טוק' דכללות עלה ממיל' ואפי' מאדו עולה עם ה"ז"ק דכללות וזה למדתי מחורו של הרב ש"ס זל"ה בדף פ"ז סע"א והחדש ד' ע"ו הקדמת חצות לרריך מי שלא ישן כל הלילה ולא נסתלקו ממנו המו' אעפ"י לרריך לברך כל סדר ברכות השחר חקף אחר חצות יען דמבחי' ז"א דכללות נסתלקו המו' וחזרו יע"ש לעיל דרוש ה' דהפילין או"ט :

דרושי ה' פט"ח דרוש ק"ט שפ"ה פ"ב ופ"ח וספ"ה (פי"ח ד"ה לקוט"י) לק' דרוש ט' :

א שם הנה תחילת ותאמר ברכה המפיל כל סדר נוסח ברכת המפיל חבלי שינה וכו' פט"ח שם גם בענין ברכת המפיל אם ראוי לאומרה אף כשהוא נעור אחר חצות יען דברכת המפיל נתקנה על מעשה הנעשה למעלה שהוא הסתלקות המו' מ"א ונחנס לטוק' כדי לבנותה כמו' לק' דרוש ו' לעיל דרוש ד' עיין בזה באורך להרב דברי שלום דס"ד סע"ב יע"ש דאין לברך ברכת המפיל אחר חצות דברכת המפיל זמנו הוא ברגע ח"ל אף אם אומר אוחה מחחי' הלילה יע"ש ומ"מ הקורא ק"ט אחר חצות לא הפסיד שהוא ענין אחר להמשיך מו' לז"ן לאורך אוחה וזווג הנעשה חמידי מחצות עד אור הצקר ואעפ"י שכבר נמשכו המו' בחצות ממש והתחיל חווג חמיד נמשך יע"ש ס' אמת ליעקב דק"ז שאלה מ"ב עוד בענין ברכת המפיל פט"ח פ"ב דק"ט שפ"ה שרבינו אפרים היה אומר ברכת המפיל אף לא ברכת אחרונה שבסוף . גם בענין סדר הק"ט שפ"ה צליל שבת ק' יש להסתפק אם יש לאומרה ככל הסדר הנו' בסודר יען דאין הילוק המו' בשבת כמו' בחול שמתקלקל אחר התפילה ועיין להרב מאיר כאן בגליון כ"ב ח"מ כל כונות אלו אינן שייכים בשבת וזלח כונה אנה בכה ודו"ק עכ"ל וכן כהן הרב יפה ששה דק"ט סע"א ח"כ רחמי' בם' אמת ליעקב בקונטרסים שפה אמת שאלה יע"ש שכתב וז"ל הק"ט שפ"ה מ"ק הכלי הכסירה הוא בזו"ן הגדולים להמשיך להם ער"ן דלוי"א כדי שיהי' להם מליאות זווג בחצות לילה וכו' יע"ש ועיין להרב שם זל"ה בסודר סדר הק"ט יע"ש עיין מ"ש לק' דרוש ענין חפ"י שמרית של שבת אוח י"ו ועיין מ"ש בקונטרסים פתח עינים בק"ט דסודר הקרבנות דאין לבין אוחה בשבת יע"ש וז"ע :

ב שם אמנם ראוי ג"כ (עיין לק' פ"ח) שתכין בה כמו שנת' בק"ט דשמרית ולא תחמר בה שום טנה כלל וזלח הפרטים החלוקים וכו' עיין לעיל דרוש ב' ודרוש ג' ודרוש ד' ו' דק"ט

דיוצר בסדר שזויהם דלא כל הק"ט שווח ע"ה סכ"ו פ"ד ומ"ש כמ"ש בק"ט דשמרית ר"ל כמו שכתב בסדר שזויהם שם ונה עוד שינוי אחר הח"ל חס פשוט לעובדי ה' בכוונה לק' דרוש ז' :

ג שם וביאור ק"ט זו נבארה לק' בע"ה ע"ב לק' פ"ו ופ"ח וט' :

ג שם אשר דבריהם חלוקים זה ע"ז ביחד הנה בג' שמות ה' אל"ה י"ו ה' דק"ט דשמרית ביארנו שהם הו"ה דע"ב קס"א ע"ב

זה גרס שנחארכה ללח בכל אורך ז"א ונטרדה נקודה המל' לבני' ומבואר כל זה לקמן בדרוש שינוי החפילות המחיל הכר שבת וכו' שם רבינו כהניב הדבור ומשם הבין כיצד כל זה עוד נראה ג"כ מאד עון אדכ"ר אשר מסיבחו נטרדה כשנינה בגלות כנו' בם' עולת חמיד ד"ה ע"א ונס' פט"ח בכהקדמ' ד"ה ז"א וכו' וזכו מ"ש לק' בכמוך שזוד המע"ה היה טובה בהור' לחת עוד לרחל וכו' קודם בנין הבית והבן זה שכל נשמות ישר' היו באדם ע"ה סג"ו פ"ב :

גג שם ושואגת לבעלה הוא מבפנים באפי' והיא מבחוץ בבני' ח"ס וכו' ז"ל דגם מו"א יורדי ג"ר שבו למטה בבי"ע כנו' לעיל ריש דרוש ו' דק"ט ונס' עו"ה ד"ה ע"א ובפנ"ח בהקדמה ד"ה ז"א וכו' ובע"ה סג"ד פ"ב כלל ח' ואפשר דיש כמה מיני ירידות מכמה בחי' ואין בידי לברר ולבאר עד שיערה עלינו רוח ממרום ועיין להרב חו"מ ד' ל"ז כע"א מה שפירש בדיבור זה והוליא מן הפשט :

גד שם כי זווג דח"ל הוא זווג דח"א ולסיבה זו הוא סהוס ונעלם וכו' וכו' וכו' ג' בקריאת וכו' ל"ב ח"ח דע"א ע"א :

גה שם ולהיות כי יעקב ולאח כס סוד לחוריים נעלמו דח"א כמבואר אלגינו ע"כ נה' בכ"מ בע"ה סג"ו פ"א ופ"ב ושה שחר הלוויין בזה :

גו שם וז"ס דהמע"ה שהיה עסק בחורה לחת עזר וסיוע אל השכינה וכו' עיין מ"ש לעיל אוח כ"ב :

גו שם כי הוא ענין עליה הנשמות בסוד מ"ן אל ללח וכו' עיין לק' דרוש י' דשם נראה שהוא ברחל דכן לז"ה לו רבינו האר"י ז"ל לבין בכל לילה ונראה דשם מדבר להיות עולה בסוד פקדון אף לזורך המ"ן לזווג רריך לעלה בלילה זה נראה דרך אפשר ופקדון כנו' אינו ברחל זו היורדה בסוד נקודה בבני' אלא היא רחל הכוללת דכ"ד בשווח ועיין בהקדמת המעב"ב בנהר שלום לק' דרוש ו' ונס' ד לק' דרוש י' אכתוב בזה :

גז כי כמו שבח"ל הראשונה היחה ללח הולכת ונתקנה עד נקודה ח"ל ולא מזדווגת עם בעלה כן בח"ל האחרונה רחל הולכת ונתקנה בכח עסק החורה של בני אדם החמיוני' ע"ב וז"ל אף ללח נתקנה בחחי' הלילה בלא חורה רק ע"י ק"ט שפ"ה כנו"ל (עיין לק' דרוש חצות) ורחל ע"י עסק החורה אף נראה לע"ד הטעם יען ללח עומדת בעולם האפי' ואין זו קלי' לכן בנקל יכולה לתקן לא כן רחל היורדת למטה בבי"ע כנו"ל לברר נלזי' הקדושה רריך לזה כח גדול ולזה היא עולה ע"י עסק החורה וזה הטעם ג"כ כנו' לק' בדרוש חג השבועות לרריך ע"י סדר לימוד החורה לתקן את בחי' הנס"י הפרע"י והכוללים דו"ן יע"ש וזה יען נה"י לזכר מגופא לזה לרריך ע"י עסק החו' וכן ע"ד"ו צליל השענה רבה לעשות החוחם דרחל ח"י ע"י משנה חורה וכבר כהבחי' בזה בקונטרס ש' שמון ח"ב בשכ"ה פ"ב כלל ד' אוח ב' עוד שם שפ"ה פ"א חו"ח דאין נקבר עסק החורה שהוא בחי' יוחר עליונה ופנימיה שהחורה הוא שורה ומקור עמומה אור הנרע"י המחפשו בכל הפרע"ו כנו' בהקדמת החורה בנהר שלום דק"ב עם בחי' עליה המל' דלז"י . הגחנתקת ע"י סדר התפילה דאין בחי' עסק החורה והתפילה שו"ס (עיין ש"מ פ"ב) וי"ל דהקטן נחלה בגדול וע"י לימוד החורה נעשה ב' בחי' של לימוד החורה שהוא המשכת המו' לזו"ן דבחי' מלכות לימוד החורה וגם עליה לטוק' וזה למדתי מחורו של הרב שם אלה"ה שבדי' בהקדמת ברכת החורה דל"ב יע"ש והחדש דו"ט עיין עוד מ"ש לעיל דרוש ה' דהפילין אוח ט' : **בר** ה' ז"ל דרבינו לא הכיר עליה הג"ר דז"א דגם הם יורדי' בבני' כלילה עם טוק' כנו' לעיל ריש דרוש ו' דק"ט ונס' עולת חמיד ד"ה ע"א ובע"ה סג"ד פ"ב כלל ח' ועלוה ע"י הפלחיו :

גח שם רחל נתקנה בכח עסק החורה של בני' אדם החמיונים ע"כ לעיל בחצות הקודם :

גח שם ודע כי העיקר הוא שרריך להשתדל בכל מהו לעסוק בחורה כל חצות לילה עד שיעלה עמוד השחר ויהפלו וכו' עיין בנהר שלום דפ"ו ע"ב והחדש ד' ע"ו סע"ב ומשם הבין מחי הוא חצות היום וחצות לילה בכל חוקלים וכל חצות לילה ראשונה נקרא שהין נשמי חסר חד ולא שליט עלי רוח מאכאבא

סידור תפלה לתרשיש

רס"י **יחוד התפילין** שהוא כנגד אות ה' א' דהויה : ר"ס
קודם שתכרך חכין לחבר ב' **עוד** באופן אחר חכין לחבר ב' האיריות
 אותיו' יה שהם או"א ביחודה שלים. ותעלה אות ה' אחרונה שהיא
 הנוק' לאות ה' שהיא ז"א. ושניהם יחד יעלו למין לאו"א. ותשוב אות ה'
 ראשונה דהויה שהיא אימח להסתכר עם אות ה' דהויה שהוא ז"א לסכנים
 נה"י שלה למוחין שלו. וזה סדרו. **יה**
הו הו גי' מילוי ס"ג ודיאוי :
 גי' הויה ואהיה **יה הויה הויה**

כוונת התפילין

תשיי יכוין להטלות נקודת הכתר דחו"ב דגה"י דבינה דרחל. מהבריאה ולקשרה
 בזרוע שמאלי גבורה דז"א דאלי' ולהמשיך לה רשימו של המוחין שלה
 פעומדי' בלבו דז"א. וסם אלו השמות :

יכוין כי אהיה מספר כ"ח	עיבור ב'	עיבור א' יניקה
אזכרות סוד עיבור א' והויה	אהיה יהוה אלה דלת גון יוד ר"ס	אהיה יהוה אלה דלת גון יוד רש"י
שכב ד' אותיות נגד ד'	אהיה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק
פרשיות סוד היניקה. ואדני	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק
מלא סוד עיבור ב' מוחין	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק
דגדלות נגד הבית ואלו	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק
העו"מ הם דגדלות :	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק	יהוה יהוה אדני וג' שמות אלו גי' יב"ק

לשמשיך ה"ג שם סוד	ה"ג	
דעת ק"ל שהם ה' הויות	יהוה	יהוה
סוד ה' אותיות מנלשך	יהוה	יהוה
מלובשים :	יהוה	יהוה
בכלים דיסוד דז"א העומד	יהוה	יהוה
בין חרון כהפין דנוק'. וע"י	יהוה	יהוה
קשר היוד עם הבי"ס עולה	יהוה	יהוה
הדעת ק"ל הגז' ומסתכר	יהוה	יהוה
טם חו"ב שכראשה :	יהוה	יהוה

כלי יסוד
יהוה יהוה יהוה
 שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד
 להניח תפלין גי' פסתם בחיבת תפילין יכוין לשם פסתם.
 תפלין וכשהיא חסירה מיו"ד גי' ד' אה"י מלאים.
אלה הי יוד, אלה הי יוד, אלה הי יוד, אלה הי יוד
 רש"ט

על שולם נחקט והם להחזיק מוחין לפרטות השלמות העלוניים חן מברכה על נשילת ידים והשך יור סאם לא נחזיק בהם לא ינרד וחק מברכה שפשה לי כל לרבי כט"ב וניה"ך שא כל העולם יתפס (א) :

והגמ מחטת הלילה ואילך ורדך להאר לאומרים מלם בקומו בחלות הלילה כדי להחזיר המוחין שנסחלקו קודם חלות מהו"א הטלל דמדת היום ונחשטו בעוק' בעוללת דמדת הלילה ועל ידם עגלה כנגד כל אחורי הו"א ובחלות מתם נגסרת ובאה לפנים ומסחלקים המוחין מתנה וטולים למ"ן לאו"א ומזווגים או"א ומשכיין מוחין חדשים דפנים ומחודשים גם המוחין הראשונים וכזכור כל זה בארדך לקמן בברכה המעביר ע"ש. ופחה ע"י הברכות של השחר מוזרים המוחין הם דחזרו ועיס להחשט ב"א הטלל דמדת היום וכדי להחזיק השפע המוחין לפרטות העלוניים ולבטל מהם אחזם הקליפתא שחאחזו בהם קודם חלות כטדע וכדי לברר הברורים המתייחסים לכל ברבה וזכרה ואם לא יחזר אחס סלם בקומו בחלות מונע המשכס השפע והמוחין לפרטות העלוניים ועורם להשאר אחיות הקליפתא בחוקיות עליונים ובנרנח"י שלו ובחשים של עשיר ההפכות הקליפתא והוא משתמש בהם פס אחיות הקליפתא שבהם וילכו בלא כח בעת ובזמן שיהיה לו כח להפרידם ולבטלם והוא איבד לכמה רשות ח"י לכן ראוי להאר לאומרים מלם בקומו בחלות ואפי' שהוא רולה לישן אח"כ אין בכך כלום והוא ליה כישן ביום ובמ"ש הרב ז"ל על הקס בחלות אחר שפור ברטוחו ויחזר חוקין חלות ויעבוק בתורה כמו שפה אחת שאם איט יטל לפטור על פלמו שיכול לחזור לישן רק שקוס קודם עמוד השדר כמו חגי שפה ויחזור ללמוד ולא מיכישא מי שיטן וקס בחלות שרדך לפשות כן כסדר אלף אפי' מי שלא ישן כלל והוא לומד מחילת הלילה הגה בהגיע חלות לרדך לאומרים מן מברכות המורה שאם לא ישן שאין לרדך לאומרים עד שיעלה עמוד השדר אבל שאר הברכות לרדך לאומרים וכזכור בס"ה פ' ויקהל דקל"ה ע"ב בתפשה דר"א ור"י שהיו לומדים מחילת הלילה ובהגיע חלות ושמינו קול התרעול ברכו כי אפי' שחלדו לא נסחלקו המוחין מ"א דפרכות הגה מ"א (ב) דכללות נסחלקו ופחה מחרים ואפי' חלדו נסחלקו פלמות כדנח"י כנסחלקות המוחין הטללים ועשה מחרים מחדשים כטדע :

(פ"ב ע"א) הקדמת הברכה

ידוע (ג) הוא כי כל מה שאט מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח להעלותם לוו"ן ולהעלות את הוו"ן למ"ד ומ"ן לאו"א להזווג הוא חזון דנשמות דפרימיות העולמות ולא חזון דחיות העולמות כי חזון דחוס נפשה ממילא שלא על ידי וחיך לרדך לט לקבל ד' מיטות ב"ד ולהעלות עם הוו"ן למ"ד ומ"ן אלא שהאור רוחא דחייב אבא לחימא הוא מעלה מ"ד ומ"ן לאורו חזון אבל חזון דנשמות חין או"א מחשבררים להזווג אלא ע"י מה שאנחנו מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח חו"ן ומעלים אחס למ"ן ולר"ב כן לרדך להחזיק לוו"ן מוזוג דחלוניום דאו"א משלם שוחין דיניקה כדי שיהיה להם כח להעלות ואח"כ להעלות חו"ן למ"ד ומ"ן חיוון דפרימיות דאו"א ועד"י ששים חו"ן לאו"א לשורר חיוון דפרימיות דאו"א וכן נפשה מפרלו' לפרטק שפלי עד רוס המפלות וכמבואר אלגינו במ"א סדר פליית החשבררות סה מפרטק לפרטק בפרכות עד חוס המפלות פ"ש ואז יולא ויודר חלקי י"ם עם מ"ה החס עם חלקי השלום אורות דב"ן דאוחס הברורים שפלי המתייחס' לחוזה המלוח ומחשכסים מפרטק לפרטק ויחזיק מוחין לאבי"ם חו"ן באופן שכל חטה ועטרה וברכה לרדך להחזיק לאו"א שני מיני מוחין הראשון הוא

עין וכל זה הוא שער נקודת המרכז וכל העולם בכללו וסם היום והלילה שיום בקיץ ובחורף פמ"ם הכתוב ויה ערב ויה בוקר ואין היום לוח מן הלילה ולא הלילה מן היום ואין היום נכנס בגבול הלילה ולא הלילה בגבול היום מה שאין כן בשפשה האיקלימיים אחר מלם שומדים בקרן מדרחת לטוית דכל העולם בכללו כטדע ושם היום והלילה לים זה מה בכל איקלים כפי שיעור רחוקו מנקודת המרכז וכל העולם כך הוא שפור אימור או קרוב זריחת השמש ושקיעתו וכפי אותו השפור כך הוא שיעור שטי היום והלילה דאוחס האיקלי' מאיקלים אחר אמנם בחגי היום כשהחמה בראש כל ארס אז הוא ודאי חלות היום בכל מקום ובכל איקלים כפי אותו השפור. כ"י מסרב ש"ס אה"ה כך קבלתי מהרב היר"א (ה"י) ומתייחילו לנטות לללי ערב עד השלום י"ב שעות אז הוא ודאי חלות הלילה מתם כי בחורף הלילה לוח שעות מחילת היום ומשטו כמו שטי שלישי המוספת בקירוב מחילת היום ושליש המוספת בקירוב בסוף היום וכמו כן בקיץ היום לוח מן הלילה שעות שלישי הסום בקירוב מחילת הלילה ושני שלישים בקירוב מסוף הלילה וכזכור בזה ויקהל דקל"ה ע"ב כי חוטן שפתי דמחוספאל בחורף דלילה דימחא חיוון ולא אחשוכו מליליא בר תריסר דחיוון דילה וכמו כן חוטן שפתי דמחוספן בקיץ דימחא דלילה חוטן ולא אחשוכו מימחא בר תריסר דחוטן דלילה וכן היה זמן קרבן חמיד של בין הפרבים מבי ינסו לללי ערב בין בחורף בין בקיץ ארי לו מפשה גדול דזמן קרבן החמד כמזכר ואפי' שבקת משינומו לללי ערב עד שקיעת החמה י' יומר מ' שעות אוחס חזון העודק על או' שעות הוא מחילת

הלילה הבאה וכן בחורף להיך. באופן שאחר ו' שעות מ"ב שעות של הלילה כנ"ל אז הוא חלות הלילה מתם ומכך ומיד יתבבר בארי לקוס משכחו ויחזר מאד שלא יעבור חלות והוא ישן כי אם יעבור חלות והוא ישן אז הוא פעים טעמא דמוסא ומסדבן ומתקב"ר כזוא דמוסא ושליש עליה סטרא דרוח מסחבא כי הוא יורד בחגי הרע דקל"ה טונה כי הגויה בחלות הא' של הלילה הוא בבחי' חגי הפליון דפוס דקל"ה טונה והוא כי בחי' השש שעות הראשונות של הלילה נקראים שחין נשמי כמבואר בדברי הרב ז"ל ובמ"ס בפ"ה בטנת

הגויה וסחן באותם השש שעות הראשונות אוחס הגויה הן מפט הן הרכה נק' שחין נשמי חסר חד ולא פעים טעמא דמחא והוא חי כח' כזכור פ' ונגש דר"א ע"א ואפי' ישן אחר חלות אחר שיחזר הברכות וסוקין חלות אין בכך כלום ולא שליט עליה עוד רוח מסחבא ולא פעים שד טעמא דמחא אחר שנחשורר בחלות והחזיק מוחין לו"א ע"י הברכות כי סכנת האחיות והשליטה הגזר של הקליפתא הוא על מי שהיה ישן מקודם חלות ועבר עליו חלות ולא נחשורר אז שולטים עליו הקליפתא כנז' אבל חסן אחר חלות אין להם שליטה עוד עליו ודלח כס' מקדש מלך שכתב משס דמ"א פ"ה על מאמר הזוהר הגזר יפ"ש כי גירסת הזוהר שלם סיה בלא הנהה דרך אחז חו"ל הזוהר דכד אסמלין ליליא וקדושה פילאה (פ"א ע"א) אחער ובר נש נאים בערסיה ולא אחער כו' פ"ש והאר"י ז"ל הגיה ובר נש דנאים בערסיה במקום מלס נאים כסד דנאים ר"ל שכבר היה ישן ולא אחער וגם מתה שאמר ולא אחער משמע שכבר היה ישן ולא אחער וסינת אחר חלות כבר כחכה סרב ז"ל כפי' שאם איט יטל לעמוד כל חלות עד הבוקר שיכול לישן אח"כ באופן שרדך אריות חסירות מאד לשמור נפשו שברנע חלות ימלא ניעור כפרט חס שרס נשמתו הוא מוזוג יפקב ולאה האפשה אחר חלות לילה. וינרד ברטוח השחר ולרדך לאומרים אשילט שלא נחזיק בהם כזון שלא ישן או שלא שפט כדו"א לא חלק מנעליו וכיולא חפ"ס כן לרדך לאומרים לש שפל מנעליו

דברות וביאורים (א) מין דכס דפי' פ"ד ד"ס נס רח"ס פ"ס : (ב) פ"ס דקל"ה ע"ב ד"ס והס : (ג) סו"א וז"א פ"א :

בנפש, ולא סליק יתיר, הא אתדבק בההוא סטרא מסאבא, וכד איהו נאים, אינון סטרין בישין אתיין ומתדבקן ביה, ומודעין ליה בחלמא מלין דעלמא. מנהון כדיבין, ומנהון קשוט. ולזמנין דחייכן ביה, ואחזיאו ליה מלי שקר, וצערין ליה בחלמיה. וע"ד אומין עע"ז, מנהון דחמאן בחלמייהו מלי קשוט, בגין ההוא סטרא דמתדבקן ביה. וכלהו מלין לזמן קריב.

תלא) ת"ח, באלין זינין בישין, אית ט תלת דרגין, אלין על אלין. דרגא עלאה דלהון ה הנהו א דתליאן באוירא. דרגא תתאה דלהון אינון דחייכן בבני נשא, וצערן להו בחלמייהו, בגין דכלהו חציפין ככלבי. ואית דרגא ב עלאה עלייהו, דאינון מעלאי ותתאי, ואלין מודעי ליה לב"נ מלין, מנהון כדיבין, ומנהון קשוט. ואינון מלי דקשוט כלהו לזמן קריב.

תלב) ג וההוא דרגא מאינון דתליין באוירא, דאינון עלאין יתיר. ד ההוא דלא זכי יתיר אלא בנפש, וההוא נפש בעי לאתקנא לקבלא רוחא, עד לא רווח ליה, נפקא מה דנפקא מההוא נפש, ואתפשט ה בעלמא, ובעא לסלקא, ולא בעי, עד ו דאערע בהו באינון דאוירא, ואינון מודעין ליה מלין, מנהון קריבין, ומנהון רחיקין יתיר, ובההוא דרגא אזיל ואתקשר בחלמיה, עד דקני רות. תלג) כיון דקנה רוחא, ז ההוא רוחא נפיק, מתבר טורין וטנרין, סליק

חלופי גרסאות

ש ל"ג תלת. ה הוא; הני. א דתליא; דתליין. ב ל"ג עלאה. ג דאינון דרגא דאינון. ד וההוא. ה בנפש ו דיערע. ז ל"ג ההוא רוחא.

נפש רוח נשמה

הסולם

מאמר

אחרי דף ע"ו ע"ב ד"י) מהם שקרים ומהם אמת. ואלו דברי אמת, הם מה שיהיו כלם לזמן קרוב.

תלב) וההוא דרגא מאינון וכו': ואותה מדרגה של אלו התלויים באויר, שהם יותר עליונים, הנה אותו שלא זכה אלא בנפש, ונפש ההיא רוצה להתקן לקבל רוח, ומטרם שזכה ברוח, הנה בלילה בעת השינה, יוצא מה שיוצא מאותה הנפש, ומתפשט בעולם, כלומר, שלא כל הנפש יוצאת מן האדם בשעת שנתו, אלא חלק ממנה, כי נשאר ממנה סוד קיסטא דחיותא, ורוצה ואינה רוצה לעלות למעלה בין המלאכים, עד שהיא פוגשת באלו הקליפות שהם באויר, כנ"ל, והם מודיעים אותה דברים, מהם, שיבואו בזמן קרוב, ומהם שיבואו בזמן יותר רחוק. ובמדרגה ההיא של התלויים באויר, הולך ומתקשר בחלומו. עד שקונה רוח.

תלב) כיון דקנה רוחא וכו': כיון שקנה רוח, רוח ההוא יוצא ומשבר הרים וסלעים, שהם כחות החזונים, והוא עולה ומתפשט ונכנס

הטמא ההוא (כמ"ש להלאה אות תל"ט) וכשהוא ישן, אלו צדדים רעים באים ומתדבקים בו, ומודיעים לו בחלום מדברי העולם, מהם שקרים, ומהם אמת. ולפעמים צוחקים לו ומראים לו דברי שקר, ומצערים אותו בחלומו. ועל כן האומות עכ"ם, מהם שרואים בחלומם דברי אמת, משום הצד ההוא שנתדבקו בו, שהוא מודיעם, וכולם דברים שיבואו בזמן קרוב.

תלא) ת"ח באלין זינין וכו': בוא וראה באלו מינים הרעים יש ג' מדרגות אלו על אלו. מדרגה עליונה שבהם, הם אלו התלויים באויר, שהם שומעים מה שנגזר למעלה, אבל הם אינם באים לעולם הזה, המדרגה התחתונה שלהם הם אלו המצחקים עם בני אדם ומצערים אותם בחלום, משום שכולם מחוצפים ככלבים. ויש מדרגה עליונה עליהם, דהיינו אמצעית, שהם מעליונים ותחתונים, והם שומעים דברים מן העליונים, דהיינו מאותם התלויים באויר, ומודיעים הדברים לאדם בחלום (כמ"ש להלן דפ"י דף כ"ה ע"א)

ואתפשט ^ח ואעיל בין מלאכי עלאי קדישי, ותמן ידע מה דידע, ואוליף מלין, ואתהדר לאתריה. כדין ^ט הוא קשורא דב"נ בקדושה, עד דזכי בנשמה וקני לה.

תלד) כיון דקנה נשמה, היא סלקא לעילא לעילא, ונטורי פתחין לא מעכבי לה, ואזלא ומתפשטא. ועיילא בין אינון צדיקא דצירין בצרורא דחיי, ותמן חמי ענוגא דמלכא ומתהניא מן זיוא עלאה.

תלה) וכד אתער איילתא קדישא, ברוח צפון, נחתא, וקם ההוא זכאה דקני לה, ואתגבר כאריה תקיפא באורייתא, עד דאתי צפרא, ואזיל בההיא איילתא קדישא לאתחזאה קמי מלכא, לקבלא חד חוטא דחסד, ומאי * איהו דא חוטא דאברהם, דהוא קני ליה, דכתיב ^א אם מחוט וער שרוך נעל, הוא לא ^ב אתהני מאחרא כלום, ואמר אם מחוט, זכה להאי חוטא, ודא אקרי חוטא דאברהם.

תלו) וכד אתי ההוא זכאה בהאי איילתא, כדין אתעטר עמה קמי מלכא, ודוד קאמר, ^א למנצח על אילת השחר, דא כנסת ישראל, אילת השחר שירתא דכנסת ישראל, דקאמרי בגלותא אלי אלי למה עזבתני וגו'.

תלוז) אמר ר"ש, זכאין אינון מארי דנשמתא, מארי דאורייתא, בני פולחנא דמלכא קדישא. ווי לאינון חייביא, דלא זכאן לאתדבקא במאריהון, ולא זכאן באורייתא, דכל מאן דלא זכי באורייתא, לא זכי לא ברוח, ולא בנשמה.

חלופי גרסאות

מסורת הזהר

(א) (בראשית יד) לעיל אות שצט צ"צ. (ג) (תהלים ^ח ל"ג ואעיל. ^ט האי. ^י ל"ג ועיילא. ^כ מההני. (כב) שמות נ צ"ה.

נפש רוח נשמה

הסולם

מאמר

ואותו צדיק שקנה נשמה קם ומתגבר, כאריו: הגבור, בתורה, עד שהאיר הבוקר, ואז הולך עם אותה אילה קדושה להראות לפני המלך, לקבל ממנו חוט אחד של חסד. ומה הוא. זה חוט של אברהם, דהיינו אור החסד, שהוא קנה אותו. שכתוב, אם מחוט ועד שרוך נעל. הוא לא נהנה מאחר כלום, ואמר, אם מחוט וגו', ע"כ זכה לחוט ההוא, שהוא אור החסד. וזה נקרא חוט של אברהם.

תלו) וכד אתי ההוא זכו: וכשבא אותו צדיק עם האילה ההיא, שהיא המלכות, אז מתעטר עמה לפני המלך, ודוד אומר, למנצח על אילת השחר, שהיא כנסת ישראל, מלכות. אילת השחר, היא שיר של כנסת ישראל. שאומרים בגלות, אלי אלי למה עזבתני וגו'. תלוז) אר"ש זכאין אינון זכו: אמר ר' שמעון, אשרי הם בעלי נשמה, בעלי תורה, אנשי עבודה של המלך הקדוש. אוי לאוהם הרשעים

ונכנס בין מלאכים העליונים הקדושים, כי הרוח נמשך מעולם היצירה ששם המלאכים, ושם יודע מה שיודע ולומד מהם דברים וחוזר למקומו. אז, זה הוא קשר של האדם בקדושה, עד שזוכה בנשמה וקונה אותה.

תלד) כיון דקנה נשמה וכו': כיון שקונה נשמה, היא עולה למעלה למעלה, דהיינו בעולם הבריאה, שמשם נמשכת הנשמה, ושומרי קפתחים אינם מעכבים אותה, והולכת ומתפשטת ועולה יותר למעלה בין אלו הצדיקים הצרורים בצרור החיים, שהיא המלכות דאצילות, ושם רואה עונג המלך, ונהנה מזיו העליון.

תלה) וכד אתער איילתא זכו: וכשמתעוררת האילה הקדושה, שהיא המלכות, ברוח צפון, דהיינו בחצות לילה, היא יורדת, (דפו"י דף כ"ה ע"א *) דף כ"ה ע"ב)

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש

נבורס

אלהים להצילני יהוה (ג"י וכ"כ ברכס) לעזרתי חושה

ואו

ת"ת

ואתה יהוה ארני (ג"י ס"ב כמ"י סל" כ"י) עשה אתי
למען שמך כי טוב חסדך הצילני

נלח

אתה האל עושה פלא הודעת בעמים עוזך

סוד

ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו

הא

יסוד

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי' וזמרה יה
יהוה (ג"י יכ"ך) ויהי לי לישועה

מלכות

אלהים אך תרחק ממני אלהי לעזרתי חושה

אתר תיסק חצות יקום לעסוק בתורה וביהודים

בשעוסק בתורה יהיה כונתו להמשיך אליו השגה וקרושה עליונה ולקשר
את נפשו ולתברה עם שורשה העליון ע"י התורה וזתהיה כונתו
שעי כן יושלם תיקן האדם העליון.

צ"ך שיתנהג האדם בשפלות וענוה ויראת האב בתכלית האחרון.
צ"ך האדם שיתרחק בתכלית האחרון מן הנאוה והכעס והקסידה
הליצנות

זיכור ^{אוצר החכמה} בניהו בן יהוידע הגפיש יז

והליצנות ולשון הרע ואסי' אם יש לו סיבה גדולה להקפיד לא יקפיד ואסי' עם בני ביתו לא יקפיד.

גם יתרחק מן שיחה בטילה :

צריך לזרה ביטמירת שבת בכל הפרטים כדבור ובטעשה :

צריך שיזדר בכניסתו לבית הכנסת וישיבתו שתהיה בתכלית הרעדה והמורא :

צריך שיזדר בכונת כל הברכות ובפרט בכרבת הנהנין :

צריך לזרה לבוס בחצות הלילה ממש ובוה צריך כמה תנאים. אי

להחזיר בני אדם בחשובה. בי ליחן צדקה באופן שהוא לא ידע למי נותנה והמקבלה לא ידע ממי מקבלה. גי לקרות הפסוקים בכל יום באהבה ויראה ותפילין ולהמשיך ולעורר היראה מהי מאות יי ואהבה מן אות ה', והתורה מן אות י' והתפילין מן אות ה', די להגית הפילין בכונה הידועה :

צריך לזרה שלא לבטל בכל יום הקביעות של מקרא ומשנה ותלמוד וקבלה עם הכונה שלהם :

טוב לארס לדור בבית שיש בו חלונות פתוחות לשמים כדי שבכל רגע ישא עינו לשמים כדי להסתכל בהם כי דבר זה מחכים ונותן בו יראה וקרובה :

צריך שיזדר בעיון ההלכה ובשיקשה איה קושיא שידע שזו היא קליפה החוססת על המוח ישא הלכה וצריך לטרוח ולתרגן כדי שישבר הקלי' ולברד ההלכה, ואם אדם אינו קל העיון וצריך לטרוח מאד בעיון עד שיסיק מבוקשו אין ראוי לו שיתבטל מעסק התורה

זיכוד בניהו בן יהודע הגפש יח
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא,
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא,
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא,
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא,
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא,

השנת החכמה

תנאי ראשון הוא השתיקה ושיטעט דבורו כל מה שיכול וישלא ישיח
שיחה בשלה, תנאי ב' שעל כל דבר וענין שבתורה או שבזוהר אשר
לא תבין תשב ותכבה עליהם כל מה שחובל להרבות בכביה :

זהר מדברים הסוגים את הנשמה

המסתכל באנשים הגדולים עיי תליה וביצא בה סוגם מאד בנשינו
של אדם ואסי" אם מסתכל בהם מדחוק מאה אמה :

הכריח ריח רע סוגם מאד בנשינו וגורם שתתרחק ממנו :
אם התחיל האדם ליהר היחודים דגודעים ונסנע מלייחדם הנה הוא
גורם לו נזק גדול ואם יום יעזבם יומים יעזבוהו ויגרום שאותם
הנשמות שרוצים להתדבק באדם יכדלו ויתרחקו ממנו, ואל יאמר
שעסק התורה גדול ואין ראוי לו לבסלו כי ענין היחודים הוא גדול
סעסק התורה כי הוא מיחד עילמות העליונים וגיב עסק התורה ויתוד
הכל ביחד ואעסיי שלא יתגלו בו נשמות היסב אין לתוש ולא יחדל
סהיהוד וצריך שלא חהיה כוננו לבר להמשיך אליו את הנשמה אלא
לחקן אה עילמות העליונים :

דברים

זיכור בניהו בן יהודע הנפש

אזהרה 8025 דברים המועילים להשגה

מצוה רבה ללמד עצמו לעשות תמיד יחודים נוגעים לשכינה ואין לה

בעונות מנהל ותוסף רק מי שיודע ליחד :

זהר מאד בנפשו שלא לעשות שום יחוד אם לא טבל לקריו יסורי

זל היה מתמיר בקרו, טוב לאדם לצייר השם הויה ביה תמיד בצורה

נגד עיניו בנקודות יראה יְהוָה וזים שויתי ה' לנגרי תמיד זה גורם

להביא יראה בלב האדם מהשית ולזכך הנפש המהורה :

כתב בעל ריח מי שאי לא לו לטבול לקריו וגם אי לא לו בלא מי קבין

אם נזדחג או ראה קרי ירחץ בישרו מהמתנים ורמטה ובפיט

מקים המנוסת שנתלבדך משמו, וכן אם יש איזה כתם בהלוקו אם אין

לו אתר יבסנו היטב :

אין לך דבר המאיר הנפש ומטהרה ומועיל להשגה כמו המטהרה

והטכילה שיהיה דאדם מהור בכל עת, זהר שיהיו בנגדיו מהורים

משנוף ורבב ושלא יהיו מלובלכים ויהיה חיו בכלל ומשנאי אהבו

מות ודרזיל את משנאי אלא משנאי :

יזהר מאד ישחיו לא יהיו בבגדיו צואה או מימי מימי הגלים ועז

נאמר שמור הגלך כאשר תלך אל בית האלהים, ולכן לא

ירגיל להשתין סמוך לתפלה סן יטמא על המכנסים חו :

משם מהרחץ זל כתבו מתנאי ההשגה לטבול בכל עת הצורך

והרמבים כתב שמיטיו לא בטל טבילת בעל קרי, והתוספות

כתבו דלתורה לא בטל לטבילותא ובעל נפש יחוש לדבריהם :

כשיכנס

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש ימי

כשרבנס לבית המדרש יבין לאזורים דקמא העולה כמס' מדרש
אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף.
 גם יבין לשם **גְּדִיטְנָא** ויאמר שיהיה יתרון ארמי לגנדי תמיד וכו'.
 ער יבין לישנות **הַמְּוֹדָפִירוֹן טְפִיפִיָּה קַרְע שְׁטָן** ויהודה
 קודם ל מדרו זיבין להוציא הקדושה שהיא התורה שלמד ומעיס שעשה
 בעזרו רשע וציאם מהקליי ולהבניעה:

שוב שיאמר זה קידם עסק התורה וגם מועיל לתיקון הקרי ריל.
יוד הי ויו הי עיב
אלף הה יוד הה מס'
אלף הה יוד הה אוחיוי
אלהים אדני מס'
אלהים אדני אוחיוס
אלף למד הא יוד מס
ס נ צ פ ד
דין דין דין דין דין
אלף הי יוד הי ונקה
א א ל ל ה ה י י ס ס
 ירמי ארא שימשך שפע רב ואור
 מהויה דמילוי יודין שבתיי נוצר חסד
 דדיקנא דאיא להמתיק מסס' אהיה
 דההין ויוד אותיותיו וגם להמתיק
 מס' בי שמוח אלהים ואדני ופי'
 אותיותיהם וגם לדמתיק אלהים דאלפין
 וגם להמתיק שיך וסיד דינים דזוין
 ותשליך במצולות ים דסי' ונחש את
 כל הצאתינו וכל המשחיתים אשר
 גבראו על ידינו ותמנע אור יונקותם
 משמות הקדש אדני אלהים ובכח
 תקונא תליסר דדיקנא ונקת העולה קמא
 וכמס' אלפים וכמס' אלהים אדני עם פי'
 אותיותיהם והכו יעלו כל הגשמות וכל
 ניצחנות (ו)

בניהו בן יהוידע הנמש

ניצוצות הקדושה שנתזו על דינו בן הקל"י חב"ו מסגנו
 יורישנו אל ויחזרו אל הקדושה כמשפט הראשון מנזקות מכל רע
 ואת נסיבותינו תסדר מכל החיצונים בל יצאו אלינו ובל יתאחו
 בתפלתנו ובליסוד תורתנו בכח שילוב שני שמות אלהים שעם עשר
 אחיותיהם עולים למספר יקב וכן מסי נקודות שבהם הוא יצא לשמן
 לעומתם להבריתן בהבית רשעים ובכח שם **יְאֱתָרְי** היצא מסי ה' אל
 השמן יערר כלה גרש תגרש עזח המקטרגים צרים ומושלים ברשע
 חיליהם והיו כלא היו יהיו כפון לפני רוח וכו' יהיו לרצון וכו'
 ויהי נועם וכו'.

קודם כל לימוד ומצוה ומעשים ויחידים צריך למסור נששו עקה
 יתברך כרי שבזמן שידמוד או יעשה מעשים וכו' יהיה צדיק
 וכילד הגולד דמי וממלא כל מעשיו יהיו רצוים לפני הקב"ה כריח
 ניתה לא בן חזו אם בזמן שילמוד או יעשה מעשים וכו' ועודנו
 מצואתו לא רחוק חזו אזי כל מעשיו יהיו מאושים לפני הקב"ה ונקי
 זבח רשעים תועבה חזו והקב"ה אומר לו מה לך לספר חקי ונתן כח
 לקל"י להתאחו בכל מעשיו חזו שכל תורה ומצות וכו' שעושה התוסא
 כולם חלק החיצונים בים אבל אם האדם יעשה תשובה קודם כל
 מצוה וכו', אזי יהיה נקי מכל ובל כגדל ואז יש כח במעשיו לתקן
 ולבדד מה שלא יוכלו המלאכים, ועיין מיש רבינו הארי החי זיעא
 בשערי דף כד עב.

והא לך סדר דים ביד

סקילה

זיכור בניהו בן יהוידע הנמש כ

סקילס י א א יוד הי ויו הי פיב

מריסס ה ד ה יוד הי ואו הי פיג

סרג ז נ י יוד הא ואו הא מיט

מנק ה י ה יוד הה וו הה בין

מריא 1125

אוצר החכמה

קדם כל יהוד יטוין לחבר ולשלב גי שמח ארני יהוה אהיה

תחילה מסמך למעלה ואח"כ ממעלה למטה

איא דהה נוי יהה איא דהה יוני יהה

יחוד יא בשרוהיק דף סיב נכון לעשותו בכל שעה שתוצה אם תוצה

לעשותו קדם שתישן או אחר שתישן בקוסך אחר תצות

לילה והנה אם תוצה לעשותו קדם שתישן תעשה באופן זה תאמר

בתחילה סדר קיש וכל שאר הסדר של קדם חשניבה כמבאר אנלינו

ואח"כ תאמר מסוק זה אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך ותתחיל סן

אחזה ולא מתחילת המסוק ותכוין באמך אַוְתָוּה שדוא שם אחר

קדוש מאד ותכוין בניקודו במסוק עצמו תולים באלף שבא סתיח

בחית קמין בזין ותכוין שדוא מלא בואו והוא בני כז כמנן כז

אח"י התו אח"כ תכוין בתיבת בסנסניו שדום אחזית שם אחר

היוצא מתיבה זו. שהיא סנסניו ותכוין בנקודו שהוא ניקוד רוב כח

ותכוין שניג הוא בני רלז כמנן רוב כח ותכוין כי שם זה הוא סדר

השדיים העליונים הנקראים סנסניו ותכוין לאחז בהם וליינק ולקבל

מהם אור גדול וזהו אחזה בסנסניו ותכוין כי רדים אלו הם כהיכל

אהבה של בריאה הגזי בני סקודי בזהר ושם נתבאר ענין תרדים

אלו

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש

אלו אשר ישם בדובל זה ולכן תכונן אתה בית וסוף של אזהרה
ביסנסיניו ישם אותיות אלה לדמו אל הנזיל ותכונן כי היא ישם
קדוש ותכונן שהוא כמילוי אלה ואו הי בית ותכונן בנקידו
חלים ישיא ישיא שביא וייצא בנקידו אותיות הפסוק עצמו כי כלל
יש בדינו כי כל אות אחרונה שאין בה ניקוד בפסוק ננקדת בשיבא
ונמצא כי אות אלה יש בה חלים כמו בס' עצמו ואותיות וה"ב
כל אחד בשיבא ^{אוצר החכמה!} בנקידו הכתוב עצמו אחיב תאמר סס"ק גדול אדוננו
ור"ב כ"ח ב"י סנסניו כנזיל בנקוד ור"ב כח עצמו וב"י יאלו ותכונן
כי הוא סוד הדרים הנז' ותכונן שהם סוד אלדד ומידד באופן
זה כי ב"ס ד"ד ד"ד הם יסתי הדרים עצמם דד א' ימין ודד ב' שמאל
ולכן שם א"ל שהוא חסד נרמז ב"ד א' ימיני ושני אותיות מ"י
שהם חסדים שערי בינה שהם גבורה נרמזו ב"ד ב' השמאל' שהוא
מידד ואלו הן ארבע אותיות אל"ם שנישם אלה"ם ותכונן
שהם ה' הנשארת מ"שם אלהים היא באמצע ב' הדרים ואם תרצה
לעשות יתור זה בקומך משנתך אחד חצות בכל הנזיל אלא שתקדים
ס' גדול אדוננו אל פסוק אזהרה בסנסניו :

אזהרה ג"י כ"ז לות"י סחורס

אב גד הו זח טי כך למס נן סע סף צין קרשת
בסנסניו ויכונן לשם קדוש היוצא ממנו שהוא ב"י ור"ב כ"ח
ובנקוד ור"ב כ"ח

סנסניו ג"י רלו ויכונן כי שם זה הוא סוד הדרים והשדיים
העליונים